

Νέαι Χῶραι

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ

ΕΤΟΣ Ι - ΑΡΙΘ. 7

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ :	Ἑλλὰς — Γιουγκοσλαβία.
ΑΝΤ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ :	Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις ἐν Γιουγκο- σλαβίᾳ.
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑ :	Ἡ Γιουγκοσλαβία.
ΛΕΟΝ ΣΑΒΑΡΔΙΑΝ :	Ὁ μεταλλευτικὸς πλοῦτος τῆς Γιουγκο- σλαβίας.
Α. Ι. ΛΕΒΗ :	Τὶ κάμνουν οἱ Γιουγκοσλαβοὶ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐλθούσης.
Σ. ΠΑΡΜΑΤΣΕΒΙΤΣ :	Γιουγκοσλαβοὶ καὶ Ἕλληνες.
ΙΩΑΝ. ΚΟΚΚΙΝΗ :	Ἡ ἰδιοκτησία τῶν δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν.
ΕΥΣΤ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ :	Β'. "Ἄν θέλετε τὴν πρόοδον τῆς γεω- ργίας καὶ τοῦ Κράτους ἰδρύσατε σχολικοὺς κῆπους.
ΠΑΝΟΥ Ν. ΚΑΡΑΒΙΑ :	Ἡ βιβλιοθήκη Κοζάνης.
W. :	Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαβίαν.

Σημειώματα. — Γεωργικά καὶ Οἰκονομικά, Φιλολογικά καὶ
Καλλιτεχνικά νέα. — Εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν
Βαλκανικὴν. — Νέα τῆς «Μακεδονικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐται-
ρείας» κ.λπ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικά και 'Αποθεματικά.... Δρχ. 1.205.000.000

Καταθέσεις (τῇ 31 Δεκεμβρίου 1929)... » 6.550.000.000

Κεντρικὸν Κατάστημα ἐν Ἀθήναις

Υποκαταστήματα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα

Πρακτορεῖον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ: 51 Maiden Lane

Γραφεῖον ἐν Σικάγῳ: 33 S. Clark Street

Ἀνταποκριταὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ ἐσω-
τερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντος ὅρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρώτην
ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ ταμιευτηρίῳ) εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα μὲ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK - 51 Maiden Lane

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τῆς Πολι-
τείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ὁλοσχερῶς καταβεβλημένα δολλάρια 1.500.000

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕ

Ἡ πολυτελής ἐκδοσις τῆς Μαγειρικῆς Τσελεμεντέ ἔχει 470 σελίδας καὶ πλη-
θώραν κλισιῶν καὶ χρωματιστῶν εἰκόνων. Βοηθεῖ κάθε νοικοκυρὸν εἰς τὴν Μαγει-
ρικήν, καὶ γι' αὐτὸ πρέπει γὰ εἶναι ὁ ἀχώριστος σύντροφός της.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 135

Τὰ χειρόγραφα
κατὰ γενικὸν κανόνα
δὲν ἐπιστρέφονται
Τιμὴ Τεύχους Δρχ. 8.

Νέαι Χῶραι

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ 1930

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
Ἑσωτερικοῦ Δρχ. 100
Βαλκανικῆς » 150
Ἀμερικῆς Δολ. 5
Ἐξωτερικοῦ Φρ. Γαλλ. 75

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΘΗΣΕΩΣ 12

ΤΗΛΕΦ. 57.08

ΙΔΡΥΤΗΣ: Γ. Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΕΤΟΣ Ι. ΑΡΙΘΜ. 7

ΕΛΛΑΣ-ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΑ

Ὅτι μακροχρόνιος ἱστορικὴ πε-
ρίοδος ἐνώνει τοὺς δύο γειτονικοὺς
λαοὺς εἶναι ἀναντίρρητον, ὅπως καὶ
ὅτι ἐμεγαλοῦρησαν δπου καὶ ὅταν
συνεργάσθησαν.

Αἱ ἀλήθειαι αὗται γνωσταὶ εἰς
τοὺς εἰλικρινεῖς καὶ βαθεῖς παρατη-
ρητὰς τῆς πραγματικότητος παρα-
μερίσθησαν καὶ περιεσφύχθησαν ἀπὸ
τὸν ἄθλιον κλοιὸν τῆς στενοκεφα-
λιάς καὶ ἰδιοτελείας. Ἡ ἄγνοια καὶ
τὸ σκοτάδι ἐτροφοδότησαν τὰ σκλη-
ρότερα συναισθήματα καὶ τὸν σω-
δινισμό μὲ τὰ ἐπακόλουθά του.

Εὐτυχῶς τὸ κατηφόρισμα ἐγκαιρα
ἐσταμάτησε καὶ σήμερον εὐρισκόμεθα
εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαπι-
στώσωμε, ὅτι ἓνα ρεύμα εἰλικρινοῦς
φιλίας εἶναι διάχυτον εἰς τοὺς πολι-
τικούς, ἐπιστημονικούς καὶ οἰκονο-
μικούς κύκλους τῶν δύο λαῶν, ποὺ
ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα ὀγκοῦται καὶ
ἀπὸ τῆ λαϊκῆς μάζας, ἡ ὁποία ἀφυ-
πνίζεται ἀλμαυτικὰ καὶ δὲν πολυπα-
ρσύρεται ἀπὸ τοὺς κρωγμοὺς τῶν
πολιτικάντηδων καὶ ὀλίγων στενοκε-
φάλων ὑπερπατριωτῶν.

Τὴν φιλίαν αὐτὴν τὴν θέλομεν
ἔλοι μας στενὴν, εἰλικρινὴ καὶ ἐγκάρ-
δια, διὰ νὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ εὐρη-
νικὸν περιβάλλον, ὅπου ὁμοῦ μὲν
ὅλας τὰς δυνάμεις καὶ αἱ ὁ-
ποῖαι θὰ συνεργασθῶναι πρὸς
τὴν ἐνότητά μας καὶ ἐ-
πειδὴ δὲν εἶνε ὁ μόνος ὁδὸς ἡ μό-
νιμα καὶ σταθερὰ ὁδὸς τῆς
μονάχα αἰτίας, πρέπει ἀπαραίτητος,
ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα,
νὰ τὴν θεμελιώσωμεν καὶ εἰς τοὺς
κοινούς οἰκονομικοὺς ὁρους, ποὺ εἶναι
τὸ πρωταρχικὸν στοιχεῖον, διὰ τὴν
ἐδραίωσιν καὶ προώθησιν κάθε ἰδέας
εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνικὴν ζωὴν
μας. Ἀναγκαῖα προϋπόθεσις τῆς
φιλίας μας εἶνε ἡ γνωριμία μας, κα-

τορθωτὴ μόνον μὲ τὴν στενὴν προ-
σέγγισίν μας, μὲ δ,τι ἡ ἀνθρώπινη ἐ-
φευρετικότης κατορθώνει καλύτερον
καὶ διαρκέστερον.

Ἡ προσωπικὴ ὁμως ἐπαφὴ τῶν
ἀντιπροσώπων τῆς πολιτείας, τῆς ἐπι-
στήμης, τῶν γραμμάτων, τῶν οἰκο-
νομικῶν ὁργανισμῶν καὶ τὰ πρό-
σφορα συγκοινωνιακὰ μέσα ἀσφαλῶς
θὰ προσφέρουν τὴν μεγαλύτεραν ὑ-
πηρεσίαν εἰς τὴν στενὴν γνωριμίαν,
τὴν εὐκολώτεραν συνεννόησιν καὶ
συνεργασίαν καὶ γενικώτερα εἰς τὴν
εἰρήνην. Διότι μόνον κατ' αὐτὸν τὸν
τρόπον ἐγκαιρότερον θὰ λείψουν αἱ
παρεξηγήσεις, θὰ παραμερισθοῦν αἱ
προλήψεις, θὰ παγιωθῇ ἡ φιλία καὶ
θὰ ἐνισχυθοῦν οἱ πνευματικοὶ καὶ οἰ-
κονομικοὶ δεσμοὶ τῶν δύο λαῶν.

Δι' αὐτὸ μὲ ἐξαιρετικὴν εὐχαρί-
στησιν παρηκολούθησαμεν τὴν τε-
λευταίαν ἐκδρομὴν εἰς τὴν Γιουγκο-
σλαυίαν, τὴν ὁποίαν διαργάνωσε ὁ
Ἑλληνογιουγκοσλαυικός Σύνδεσμος
Θεσσαλονίκης.

Ὁ ἀνυπόκριτος ἐνθουσιασμός καὶ
αἱ θερμαὶ ὑποδοχαὶ τόσοι εἰς τὴν
Παλαιὰ ὅσον καὶ εἰς τὴν Νέα Σερ-
βία ὑπερέβησαν κάθε προσδοκίαν.
Τὰ πορίσματα τῶν ἐκδρομῶν ἀπὸ
τὴν ἐπαφὴν αὐτὴν ἐπεβεβαίω-
σαν ἐντελῶς τὰς ἀντιλήψεις μας διὰ
τὴν σκοπιμότητα τῶν ἀναγνωρισι-
κῶν αὐτῶν ἐκδρομῶν.

Τὰ διδάγματα εἶναι θετικά καὶ
πλούσια. Διέσχισαν οἱ Ἕλληνες
ἐκδρομεῖς σὲ ὀλιγοήμερον χρονικὸ
διάστημα ὅλην τὴν Νέα Γιουγκο-
σλαυίαν, γεμάτη σφρίγος καὶ ζωτι-
κότητα. Εἶδαν ὅτι χρησιμώτερο,
ὡμορφώτερο, καὶ ἐξαιρετικώτερο
ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ὁ ὅλος τὸς
ἐκδηλώσεις τῆς σημερινῆς κοσμο-
γονίας της. Συνωμίλησαν μὲ τοὺς
ἐκπροσώπους τῆς πολιτικῆς, πνευμα-

τικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς χώ-
ρας αὐτῆς διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν κα-
ταλληλοτέρων μέσων, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ
σταθεροποιήσουν καὶ θὰ προαγάγουν
τὴν ὑφισταμένην κατάστασιν καὶ ξανα-
γύρισαν πλουτισμένοι μὲ ἓνα σωρὸ ἐν-
τυπώσεις, ποὺ ἐγνωστοποίησαν μ' ὅλα
τὰ μέσα εἰς τοὺς πατριώτες τοὺς.

Τὸ γενικώτερον συμπέρασμα εἶναι,
ὅτι διὰ νὰ φθάσωμεν γρηγορώ-
τερα εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον
ἐπιδιώκομεν καὶ τὸ ὁποῖον ἱστορικὴ
ἀνάγκη ἐπιβάλλει, δὲν εἶναι ἀρκετὴ
μόνον ἡ καλὴ θέλησις. Χρειάζεται
ἐργασία ἐπίμονος καὶ σύντονος εἰς
τὸ οἰκονομικὸν καὶ ψυχικὸν ἐπίπε-
δον. Καὶ τὸ σπουδαιότερον ἀπ' ὅλα
χρειάζονται θυαίαι, πραγματικαὶ θυ-
αίαι καὶ ἀμοιβαῖαι ὑποχωρήσεις
διὰ νὰ ρυθμισθῇ ὀριστικά ἡ ἀνά-
λογος ἐξαγωγή, ἡ οἰκονομικὴ πα-
ραγωγή, ἡ τελεία συγκοινωνία τῶν
δύο χωρῶν, μέσα εἰς τὸ πλαίσιον
τῆς δικαιοσύνης, τοῦ ἀλληλοσεβα-
σμοῦ, τῆς ἐκτιμῆσεως. Τίποτε με-
γάλο χωρὶς θυσιᾶς δὲν ἔγινε. Καὶ
ὅτι ἐχάθηκε προσωρινὰ εἰς ἀγαθὰ,
πάντα κερδίσθηκε σὲ χρόνον, ποὺ
μέσα σ' αὐτὸν πολλαπλασιάσκει ἀποκτή-
θηκην. Αὐτὸ ἄλλως τε καὶ τὰ πράγ-
ματα καὶ αἱ συχνότεραι ἐπαφαὶ κα-
λύτερα θὰ διαπιστώσουν καὶ θὰ ἐπι-
βάλλουν. Διότι εἶναι πλέον γεγονός
ὅτι οἱ λαοὶ τῶν δύο γειτονικῶν αὐ-
τῶν χωρῶν, μὲ τὰ πλούσια καὶ πᾶ-
κίλα προϊόντα τοὺς, τὰς ἰδιορρυθ-
μους οἰκονομικὰς σχέσεις τοὺς καὶ
τὰ φιλικὰ τοὺς αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα
κοινὸι ἀγῶνες ἐσφυρηλάτησαν, εἶναι
προωρισμένοι μὲ τὴν συνεργασία καὶ
τὴν ἀλληλοδοσῆτά τοὺς ν' ἀποτελέ-
σουν τὸν πυρῆνα τῆς βαλκανικῆς
συνεννόησεως, ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἐξα-
σφαλίσῃ τὴν αὐτοτέλειαν, τὴν εἰρήνην
καὶ τὴν ἀνάπλασιν.

ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΕΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Του τ. Υπουργού κ. ΑΝΤ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ

Ο θεσμός των Κοινωνικών Ασφαλίσεων, περί του οποίου πολλές γίνεται λόγος τελευταίον και παρ' ἡμῖν, συζητούμενης τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι, ἰσχύει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1922 ἤδη εἰς δόκιμον τὴν Γιουγκοσλαβίαν.

Νομοθετικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς τὰς Κοινωνικὰς Ασφαλίσεις ὑφίσταντο καὶ πρὸ τοῦ μεγάλου πολέμου ἐν τῇ Κροατίᾳ καὶ τῇ Σλοβενίᾳ. Μετὰ τὸ πέρας ὅμως τοῦ πολέμου ὁ θεσμός οὗτος, δολοκλήρως καὶ περιλαβὼν ἀπάσας τὰς κατηγορίας τῶν Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων, ἐγένετο Νόμος δολοκλήρου τοῦ βασιλείου τῆς Γιουγκοσλαβίας. Καὶ μέχρι τοῦδε μὲν ἐφημερίσθη ὁ θεσμός οὗτος μερικῶς καὶ δι' ἀσφαλίσεις ἐναντὶ τῆς «νόσου καὶ τῶν ἀτυχημάτων» τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν οικονομικῶς ἀσθενῶν τάξεων, ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ὅμως ἔτους πρόκειται ν' ἀποφασισθῇ, ἐὰν θὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ διὰ τὰς ἀσφαλίσεις τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν, ἤτοι διὰ τὴν ἀσφάλειν τοῦ «γῆρατος» καὶ τῆς «ἀνεργίας».

Τὰ παρατηρηθέντα ἀποτελέσματα τῆς ἐν Γερμανίᾳ δολοκληρωτικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων ἐπέβαλον τὴν μετὰ περιορίσεως ἐπέκτασιν καὶ τὴν βαθμιαίαν δολοκλήρωσιν αὐτοῦ ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ.

Ἐν Γερμανίᾳ ἡ ἀσφάλεις ἐναντὶ τῆς ἀνεργίας, ἐπιβαλοῦσα μέγιστα βάρη εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις ἐν γένει, ἀπέρηκε ἐντὸς τοῦ ἔτους 1928 ἔλεγμα 400.000.000 περίπου χρυσῶν μάρκων, ἀλλ' ἀπέδειξε συγχρόνως καὶ τὸ δυσχερὲς τῆς παρακωλύσεως κατασχίσεων ἐν τῇ ἐφαρμογῇ. Ἡ ἀσφάλεις τοῦναντίον ἐναντὶ τῆς «νόσου καὶ τῶν ἀτυχημάτων» ἀπέφερε κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα περίσσευμα 70.000.000 περίπου χρυσῶν μάρκων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων. Ἀνεξαορτήτως ὅμως τούτου ἡ ἀσφάλεις ἐναντὶ τῆς νόσου καὶ τῶν ἀτυχημάτων ἔσχε μεγίστην εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς τύχης τῶν πασχόντων τῶν ἀπορωτέρων τάξεων.

Οὐχ' ἦττον καὶ ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ, ὅπως καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν ἄλλαις χώραις, ὅπου ἐφημερίσθη μέχρι τοῦδε ὁ θεσμός οὗτος, ἀνεφύησαν πλείεστα δυσχερεῖαι καὶ ἐβεβαιώθησαν πλείεστα τρωτὰ τῶν διατάξεων τῶν ἐκασταχοῦ ἰσχυόντων νόμων, ἔνεκα τῶν ὁποίων χορῆζουσιν οὗτοι τροποποιήσεων τινων.

Οὕτως ἠγέρθησαν διαμαρτυρίαι ἐκ μέρους τῶν **ἡσφαλισμένων** διὰ τὴν πλημμελῶς διενεργουμένην νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν πασχόντων. Ἰσχυρίσθησαν τ. ἔ. οὗτοι, ὅτι δὲν ἐπαρκοῦν οἱ, σχετικῶς πρὸς τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν παρουσιαζομένων ἀσθενῶν, ὀλιγόριθμοι ἱατροὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ πρὸς παροχὴν ἀριτίας ἱατρικῆς ἀντιλήψεως. Χολαίνει συνεπῶς καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν ἀσθενῶν καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν. Ἰσχυρίσθησαν ἐπίσης ὅτι μοιραίως δὲν προκαλεῖται τὸ ἰδιάζον ὑπὲρ τοῦ ἀσθενοῦς ἐνδιαφέρον τοῦ ἱατροῦ, ἀφοῦ οὗτος προσλαμβάνεται ἐπὶ σταθερᾷ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει, ἀμειβόμενος γλίχρως καὶ συνεπῶς ἀδιαφόρως τῶν προσπαθειῶν αὐτοῦ ἢ τῆς σημασίας τῆς παρεχομένης βοηθείας.

Ἠγέρθησαν διαμαρτυρίαι ἐκ μέρους τῶν **ἱατρῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ** τούτου διὰ τὴν ἐξευτελιστικὴν αὐτῶν ἀμοιβὴν καὶ διὰ τὴν παρὰ τῶν λοιπῶν κοινωνικῶν τάξεων εἰς βάρος τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου γινομένην ἐκμετάλλευσιν. Ἠγέρθησαν ἐπίσης διαμαρτυρίαι ἐκ μέρους τῶν **ἐξω τῶν ἀσφαλίσεων** ἐργαζομένων **ἱατρῶν** διὰ τὴν ὀλοσχερῇ σχεδὸν ἀπορροφησὶν τῆς πελατείας τῶν ὑπὸ τῶν ἀσφαλιστικῶν τούτων Ὄργανισμῶν.

Ἠγέρθησαν τέλος διαμαρτυρίαι καὶ ἐκ μέρους αὐτῶν τούτων τῶν **Ὄργανισμῶν** διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀσφαλισμένων, ἔστιν ὅτε ἐν συνεννοήσει μετὰ τινων ἱατρῶν, ἐνεργουμένην καταστρατήγησιν τοῦ θεσμοῦ, **βασίζομένου** ἐν τούτοις κατὰ τὸ πλείστον ἐπὶ τῆς **καλῆς πίστεως πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων**.

Πᾶσαι αἱ διαμαρτυρίαι αὗται εἶναι ἀσφαλῶς δεδικαιολογημέναι. Οὐχ' ἦττον ὅμως αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ὁ θεσμός τῆς ἀσφαλίσεως ἐναντίον «τῆς νόσου καὶ τῶν ἀτυχημάτων» εἶναι ἀναντιρρήτως θαυμάσιος. Εἶναι θεσμός ἀνθρωπιστικός, ἀπολύ-

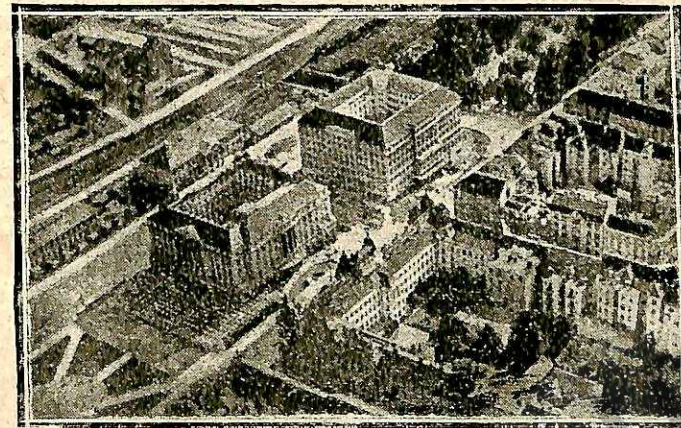
τως ἐπιβεβλημένος καὶ ἀναγκαῖος καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι τελικῶς θὰ ἐπιβληθῇ ἀπανταχοῦ. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι οἱ λόγοι οἱ προκυλόντες τὰ προηγουμένως ἀναφερθέντα ἐλαττώματα τοῦ θεσμοῦ **θὰ ἀποκλεισθῶσι** βαθμὴν καὶ ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι, σὺν τῇ αὐξούσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου πείρᾳ, θὰ προλαμβάνηται καὶ πᾶσα καταστρατήγησις τοῦ θεσμοῦ.

Σήμερον διαμαρτύρονται πολλοὶ ἱατροὶ ἐπὶ τῇ προβλέψει τῆς μελλούσης παραδοχῆς τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων καὶ παρ' ἡμῖν. Προβλέπουσι τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ἐλευθέρου ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἅμα τῇ ἐπεκτάσει τοῦ θεσμοῦ τούτου εἰς εὐρὴα κοινωνικὰ στρώματα καὶ ἀποδοκιμάζουσι τὴν ὑπαλληλοποίησιν τῶν ἱατρῶν. Οἱ ἱατροὶ οὗτοι ἔχουσιν ἐν μέρει μόνον δίκαιον εἰς τὰς προβλέψεις τῶν ταύτας. Τὰ πράγματα δὲν θὰ φθάσωσι μέχρι τῶν ἄκρων. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄλλως. Ἡ παροχὴ τῆς ἱατρικῆς ἀντιλήψεως εἶναι κοινωνικὴ λειτουργία πρωτίστης ἀνάγκης. Καθῆκον ὅθεν παντὸς πεπολιτισμένου Κράτους, πάσης Κοινωνίας, εἶναι νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς παροχῆς τῆς ἱατρικῆς ἀντιλήψεως. Νὰ μεριμνᾷ, ὅπως ἡ ἱατρικὴ συνδρομὴ παρέχεται ὅσον τὸ δυνατόν τελειότερα, ἐγκαιρότερα καὶ εὐθηνότερα. Τῶν ἀγαθῶν τῆς ἱατρικῆς βοηθείας δέον νὰ δύναται ν' ἀπολαμβάνωσιν οἱ πάντες καὶ οἱ ἀπορώτατοι. Ἡ πλήρης ἐπιτέλεσις τοῦ καθήκοντος τούτου ἐκ μέρους τῆς πολιτείας εἶναι ἐπιβεβλημένη, εἶναι μοιραία. Ἐνῶντι τοῦ μοιραίου ποῖα μεμψιμοιρία δύναται τελικῶς νὰ ἰσχύσῃ;

Ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ ἡ διοίκησις τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων εὐρίσκεται ἐν Ζάγρεπ, μὴ ἀποπνεύσας εἰσέτι τοῦ ἐν Βελιγραδίου μεγέθους αὐτοῦ. Τὸ ἐν Ζάγρεπ μέγαρον τοῦ Ὄργανισμοῦ εἶναι τεράστιον καὶ τελειότατον. Περιλαμβάνει περὶ τὰ 530 μεγάλα δωμάτια καὶ περιέχει πλὴν τῶν γραφείων τῆς κεντρικῆς διοικήσεως τοῦ ὅλου Ὄργανισμοῦ, θαυμάσια ἐξωτερικὰ ἱατρεῖα, τελειότατα ὑδροθεραπευτήρια καὶ ἡλεκτροθεραπευτήρια, διαγνωστικὰ καὶ λοιπὰ ἐργαστήρια, ἐγχειρητήρια καὶ προχέιρους τινὰς κλινικάς. Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην νοσηλείας ἐν Νοσοκομείοις ἢ Σανατορίοις ἀποστέλλονται εἰς τὰ

κατάλληλα ἱδρύματα δαπάναις τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου. Οἱ ἱατροὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸν Ὄργανισμόν εἶναι διωρισμένοι ἐπὶ σταθερᾷ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ, ἀναγράφουσι τὰ φάρμακα ἐπὶ τῇ βάσει καθωρισμένου συνταγολογίου καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἐντὸς ὁρισμένου χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς πρώτης προσκλήσεώς των, πᾶν μέλος τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως δεόντως ἐπικαλούμενον τὴν βοήθειάν των.

Δὲν γνωρίζω ἂν θὰ ἐφαρμοσθῇ τελικῶς καὶ παρ' ἡμῖν εὐθὺς ἀμέσως καὶ ἐν τῇ δόλότητι τοῦ ὁ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων, ὥς εἶδον ἀναγραφόμενον ἐν τῷ Τύπῳ. Δὲν γνωρίζω ἂν θὰ γίνῃ τοῦτο κατόπιν ὁρίμου μελέτης ἢ ἀμελετήτως καὶ ἐκ τοῦ προχείρου,

ΤΟ ΖΑΓΡΕΠ ΑΠΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ

Τὸ πρῶτον τετράγωνον ἀριστερὰ κτίριον εἶναι τὸ ξενοδοχεῖον «Εσπλανάτ» τὸ δὲ δευτέρον τετράγωνον εἶναι τὸ μέγαρον τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων τῆς Γιουγκοσλαβίας.

καθ' ὃν τρόπον ἐκανονίσθησαν καὶ ἄλλα μεγίστης κοινωνικῆς ἐθνικῆς σημασίας ζητήματα. Ἐν τῷ γνωρίζω ἂν θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν οἱ κίνδυνοι, οἵτινες δύναται νὰ ἀπειλήσωσι τὴν μόλις ἀναπτύσσουσαν ἐλληνικὴν βιομηχανίαν, ὥς ἐκ τῶν βαρῶν, ἅτινα ἤθελον ἐπιβληθῇ αὐτῇ πρὸς δολοκλήρωσιν τῶν θεσμῶν.

Δὲν γνωρίζω ἐπίσης, ἂν θὰ δυνηθῇ ὁ νομοθέτης ν' ἀποτρέψῃ τὰς δυνατὰς καταστρατηγήσεις τοῦ θεσμοῦ, αἵτινες δὲν κατέστη δυνατόν ν' ἀποφευχθῶσι τελείως οὔτε ἐκ μέρους τοῦ νομοταγοῦς γερμανικοῦ λαοῦ. Ἰσως νὰ ληφθῇ μᾶλλον ὑπ' ὄψιν ὅτι παρ' ἡμῖν, ὥς ἐκ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τοῦ βιομηχανικοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ, δὲν πρόκειται νὰ ἐπιβαρυνθῇ καθ' ὑπερβολὴν ὁ

Ὄργανισμός οὗτος διὰ τὴν ἐναντίον τῆς ἀνεργίας ἀσφάλειν, ὥς συνέβη ἐν Γερμανίᾳ, ὅπου ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν βιομηχανίας εἶναι τεράστιος. Τοῦτο ὅμως πρέπει νὰ τολήσω, ὅτι **ἐπιβάλλεται ἡ παρ' ἡμῖν ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων τοῦλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν «νόσον καὶ τὰ ἀτυχήματα».**

Διὰ τοὺς μὴ ἀσχοληθέντας εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ μηχανισμός τοῦ θεσμοῦ εἶναι ἀπλοῦς.

Πᾶς ἐργαζόμενος εἶτε σωματικῶς, εἶτε διανοητικῶς, ἀνεξαορτήτως φύλου καὶ μέχρις ὁρισμένης ἡλικίας, δύναται ἢ ὑποχρεοῦται ν' ἀσφαλισθῇ. Πρὸς τοῦτο καταβάλλει αὐτὸς τε καὶ ὁ ἐργοδότης αὐτοῦ ἐπὶ τῇ

διὰ σταθεροῦ μηνιαίου ἐπιδόματος, εἴτε κατ' ἐπίσκεψιν, βάσει ἐξαγορευομένων διπλοτύπων. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ πληρώνονται τὰ γενικὰ τοῦ Ὄργανισμοῦ ἔξοδα καὶ τέλος, ἐὰν ὑπάρχουν περισσεύματα, καὶ συνήθως ὑπάρχουν τοιαῦτα σημαντικώτατα, **ἰδρύνονται** καὶ συντηροῦνται ἴδια τοῦ Ὄργανισμοῦ **ἱατρεῖα, νοσοκομεῖα, σανατόρια** καὶ λοιπὰ **ὕγειονομικὰ ἱδρύματα.**

Ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν **ἀσφαλιζομένων ὑγιῶν, ἐξασφαλίζει τὴν νοσηλείαν τῶν ὀλίγων σχετικῶς ἀσθενούντων.**

Συμφέρον τοῦ ὄργανισμοῦ ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἀσφαλιζομένων εἶναι ἡ **προλήψις** τῆς νόσου, ἡ ἐγκαιρὸς καὶ ὁρθὴ **διάγνωσις** αὐτῆς, ἀπαξ ἐγκαταστάσεως, καὶ ἡ καλὴ **θεραπεία καὶ νοσηλεία** τῶν ἀσθενῶν.

Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ τούτου θὰ προλαβάνηται ἡ ἐξ ἀγνοίας καὶ ἡ ἐξ ἀνεχρείας ἐξάπλωσις καὶ ἐπιδεινώσις πολλῶν νοσημάτων καὶ ἰδίᾳ ἡ ἐξάπλωσις τῶν παιδικῶν νοσημάτων, τῆς φυματώσεως καὶ τῶν ἀφροδισίων παθῶν. Ἡ δυστυχία καὶ ἡ καταστροφὴ πολλῶν οἰκογενειῶν θὰ προληφθῇ ἢ τοῦλάχιστον θὰ μετριασθῇ. Τὰ δὲ δάκρυα πολλῶν μητέρων δὲν θὰ ἀναβλύσουν κἂν ἡ ἀναβλύσαντα, θὰ ἀποξηρανθοῦν ταχέως ὑπὸ τὴν παρήγορον πνοὴν τῆς, μέσῳ τῆς κοινωνικῆς ταύτης Ὄργανώσεως παρεχομένης, ἀνακουφίσεως καὶ βοηθείας.

ΑΝΤ. Α. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΣ

Ἡ ἀποστολὴ τῶν φύλλων τῶν

“ΝΕΩΝ ΧΩΡΩΝ,”

γίνεται τακτικὰ καὶ

μὲ ἰδιαίτερον προσοχήν.

Ὅσοι ἐκ τῶν κ.κ. Συδρομητῶν μας

δὲν τὰς λαμβάνουν νὰ μᾶς γράφουν ἀ-

μέσως διὰ νὰ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχήν

τῶν ἀρμοδίων.

Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΑ

Τοῦ τ. Ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν κ. Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑ

Ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς τῆς Γιουγκοσλαβίας κ. Miroslav Sra-laïkonitch, εἰς πρόλογον εἰδικοῦ τεύχους τῆς «Revue des Balkan-pus» πρὸ τινος ἔγραψε τὰ ἑξῆς:

«Στενῶς περιβάλλον τὸν Κυρίαρχόν του, ὁ Γιουγκοσλαβικὸς λαὸς σφυρηλατεῖ σήμερον, ἐντὸς τῆς τάξεως καὶ τῆς ἐργασίας, τὰ στοιχεῖα τῆς οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς του ἀναπτύξεως».

«Ὁ λαὸς οὗτος ἔδωκε, διαρκούντος τοῦ πολέμου ἀναριθμήτους ἀπὸδείξεις ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐταπαρνήσεως. Δὲν ζητεῖ σήμερον παρὰ τὴν χάριν νὰ ἐντηρεθῇ μετὰ τῆς αὐτῆς αὐταπαρνήσεως πάντας τοὺς εὐγενεῖς σκοποὺς τοῦ πολιτισμοῦ».

«Διότι οὐδεμία χώρα, περισσότερον τῆς Γιουγκοσλαβίας, δὲν σέπτεται, ὅτι οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης ὀφείλουσι σήμερον νὰ ἔχωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς σταθερῶς προσηλωμένους εἰς τὸ μοναδικὸν τοῦτο ἰδανικόν: τὴν εἰρήνην, καὶ νὰ ἐργάζονται δι' αὐτὴν μετὰ πεποιθήσεως καὶ ἐμμονῆς».

Πράγματι, ὁ παρακολουθῶν τὰς κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἐπιτελεσθείσας προσόδους τοῦ Γιουγκοσλαβικοῦ λαοῦ δὲν δύναται παρὰ νὰ καταληφθῇ ὑπὸ αἰσθήματος θαυμασμοῦ. Ὅταν ἀναλογισθῇ τις ὁπόσας καὶ ὁποίας θυσίας καὶ καταστροφὰς ὑπέστη ὁ λαὸς οὗτος, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ μεγάλου πολέμου, μὲ ἀδάμαστον καρτερίαν καὶ ἀντοχήν, δὲν δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ, ὅτι, ἐντὸς δεκαετοῦς περιόδου χρόνου εἰρήνης, ὁ λαὸς οὗτος ἠδυνήθη, οὐ μόνον νὰ ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιτελέσῃ γιγαντιαίας προσόδους εἰς τὴν πολιτικὴν, κοινωνικὴν, πνευματικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν του.

Τὸ ἀπὸ τῆς 6 Ἰανουαρίου 1929 καθιερωθὲν ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ δικτατορικὸν πολιτεῖμα ἐνεφανίσθη καὶ λειτουργεῖ ἔκτοτε συνεχῶς μετὰ τὴν νομιμωτέραν μορφήν· διότι εἶναι δικτατορία Βασιλέως, περιβαλλομένου ἀπὸ τὴν αἴγλην τῆς δημιουργίας τοῦ μεγάλου Κράτους του καὶ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Λαοῦ του. Ἡ δικτατορία, ἀπορρέουσα ἐκ βαθείας συνειδήσεως, ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἐνότης εἶναι, πρέπει νὰ εἶναι, ἡ θεμελιώδης προϋπόθεσις τῆς κοινῆς

εὐημερίας τοῦ Γιουγκοσλαβικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀποτελούντων τὸ σύνολον αὐτοῦ διαφόρων φυλῶν, ἥτο ἐπιβεβλημένη καὶ ἀναπόδραστος.

Παρήλθεν ἔκτοτε ἐν καὶ ἡμῖν ἔτος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πλείστα ὅσα νομοθετήματα, πολιτικῆς, διοικητικῆς, οἰκονομικῆς φύσεως, συνέβαλον σπουδαίως εἰς τὴν ἀδιακόπως συντελουμένην πρόοδον τῆς χώρας. Καὶ σήμερον, χωρὶς νὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην ἢ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ μέτρα βίαια, πλήρης γαλήνης καὶ ἡσυχία βασιλεύει εἰς τὴν χώραν. Μία ζεῖδωρος πνοὴ ἐργασίας ἀδιαλείπτου καὶ νέας δημιουργίας ζωογονεῖ πάντας τοὺς κλάδους τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος, καθ' ὅλην τὴν ἀπέραντον ἔκτασιν τῆς Ἑπικρατείας καὶ ραγδαίως συντελεῖται μία ἀληθινὴ μεταμόρφωσις, ἐφάμιλλος εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς πρὸς τοὺς μᾶλλον προηγμένους ἐκπολιτιστικῶς καὶ οἰκονομικῶς λαοὺς τοῦ κόσμου.

Ἡ δαστηριότης καὶ ἡ ταχύτης τῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἡ ἀπλούστευσιν τῶν διοικητικῶν διατυπώσεων διακρίνει τὴν λειτουργίαν τῆς κυβερνητικῆς καὶ τῆς διοικητικῆς μηχανῆς τοῦ ἐγκρίναισθέντος τῇ 3 8)βρίου 1929 νέου διοικητικοῦ συστήματος τῶν ἐννέα γενικῶν διοικήσεων, μὲ ἓνα Βαν ἐπὶ κεφαλῆς ἐκάστης ἐξ αὐτῶν. Βασικὴ δὲ ἰδέα τοῦ νέου διοικητικοῦ συστήματος εἶναι, ὁ σεβασμὸς τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ τοπικῶν παραδόσεων καὶ ἡ προσαρμογὴ τῶν διαφόρων ἐθνικῶν στοιχείων πρὸς ἄλληλα, κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν ἐντὸς τοῦ ἐνιαίου Κράτους ἁρμογικὴν συμβίωσιν καὶ εὐημερίαν αὐτῶν. Ἡ διοικητικὴ ἀποκέντρωσις, εὐλαβουμένη τὰς ἀρχὰς ταύτας, προώρυσται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος καὶ τῆς διοικήσεως. Ὁλόκληρον τὸ ἔθνος προσανατολίζεται οὕτως εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος. Οἱ καθ' ἑκάστον λαοὶ τοῦ Βασιλείου, πάντες ἀδιακρίτως, ποδηγετούμενοι ἐπὶ τινα χρόνον, ὑπὸ τὸ Κράτος τοῦ νέου συστήματος, ἀπὸ τοὺς ἀριστεῖς τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, καὶ ἐνστερνιζόμενοι τοὺς γενικωτέρους σκοποὺς αὐτοῦ, τρὺς ἐξασφαλιστικούς τῆς

ἐθνικῆς ἐνότητος θέλουσι κληθῇ ταχέως, καὶ ἴσως προσεχῶς, νὰ μετάρχωσιν, ἐπὶ τὸ δημοκρατικώτερον, εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους. Καὶ τότε μία νέα πολιτικὴ περίοδος, νόμιμος καὶ σταθερὰ, θέλει διαδεχθῇ τὸ σημερινὸν μεταβατικὸν μὲν, ἀλλ' ἀπαραίτητον πρὸς προπαρασκευὴν καὶ πολιτικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ, σύστημα.

Αἱ ἀπόψεις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς δικτατορίας τοῦ Βασιλέως ἐμφανίζονται σταθεραί, ἀποβλέπουσαι εἰς τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης, εἰς τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν καὶ εἰς τὴν στενωτέραν μετ' αὐτῶν προσέγγισιν, ἰδιαίτερος δὲ μετὰ τῶν γειτονικῶν Κρατῶν.

Ἡ ζωηρὰ ἐπιθυμία τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος οἰκονομικῆς συνεργασίας ἐξεδηλώθη σαφέστατα εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς τὴν γενομένην ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς ἐπιτροπείαν τῶν Ἑλλήνων ἐκδρομῶν κατὰ τὴν 2 Ἰουνίου 1930 ἐν Βελιγραδίῳ, εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας κ. Δημήτριου κατὰ τὸ πρὸς τιμὴν τῶν ἐκδρομῶν παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ γεῦμα τῆς 1 Ἰουνίου 1930 καὶ εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ κροφῆν Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μιλὰν Στογιαντινοβιτς, νῦν Προέδρου τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Βελιγραδίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὑποδοχὴν τῶν Ἑλλήνων ἐκδρομῶν. Πάντες οὗτοι ἐξεδήλωσαν φιλικώτατα αἰσθήματα πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τόνισαντες, ὅτι οὐδὲν ζήτημα ὑφίσταται σήμερον μετὰ τῶν δύο γειτόνων καὶ φίλων χωρῶν, καὶ ὅτι πρέπει νὰ καταβληθῇ ἀμφοτέρωθεν πᾶς προσπάθεια πρὸς σύσφιγξιν καὶ στενὴν αὐτῶν οἰκονομικῶν σχέσεων. Καὶ ἡ ἰδέα ἀκόμη μιᾶς στενωτέρας οἰκονομικῆς συνεργασίας, ὑπὸ τῷ στενωτικῷ ἐνῶσει τῶν δύο χωρῶν, ἐροῖσθη ὑπὸ μὴ ἐπισήμων κύκλων καὶ ἐγένετο κατ' ἀρχὴν ἀντικείμενον ἰδιαίτερων συζητήσεων.

Ἡ ἰδέα αὕτη, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς πρῶτοι εἰχομεν εἶπει εἰς τὴν δημοσιότητα διὰ τοὺς γαλλοφώνου ἐφημερίδος «L'Independant» τῆς Θεσσαλονίκης τῆς 30 Δεκεμβρίου 1912 (') μᾶς εἶναι πολὺ συμπαθής. Ἄλλ'

(') «Salonique, Son avenir d'après G. N. Cofinas. 1913 σελ. 9 «Union douanier». (Ἐκδόσις Ἐλευθερουδάκη).

ἡ σημερινὴ παραγωγικὴ διαμόρφωσις τῶν δύο χωρῶν Γιουγκοσλαβίας καὶ Ἑλλάδος, ὑπὸ ἔποψιν γεωργικὴν καὶ βιομηχανικὴν, βασιζομένη κυρίως ἐπὶ τοῦ δασμολογίου τῶν δύο χωρῶν καὶ κατοπτιζομένη εἰς αὐτό, δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀμεσον ἀποδοχὴν τῆς ἰδέας ταύτης, ἀνευ προηγουμένως βαθυτέρας μελέτης καὶ προπαρασκευῆς. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, δύνανται νὰ μελετηθοῦν, πρὸς ἀμεσον ἐφαρμογὴν, μέτρα τινὰ, σκοποῦντα νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀπαρχὴ μιᾶς στενωτέρας τελωνειακῆς συνεργασίας. Ἐπὶ παραδείγματι, εἰδικοί ἡλαττωμένοι δασμοὶ ἢ καὶ ἀτέλεια, δύνανται νὰ παραχωρηθῶσιν ἀμοιβαίως, παρὰ τῶν δύο χωρῶν, εἰς ἐναλλάσσόμενα προϊόντα αὐτῶν.

Ὅ,τι εἶναι ἄξιον ἰδιαίτερας ἐξάσεως εἶναι τὸ νέον πνεῦμα, ποὺ ἤρχισε νὰ ἐμπνέῃ τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς διανοουμένους καὶ νὰ διοχετεύεται δι' αὐτῶν εἰς τὸν Γιουγκοσλαβικὸν λαόν. Εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεθνοῦς εἰρηλικῆς συνεργασίας, ἰδιαίτερος ἐκδηλούμενον ἐν ταῖς πρὸς τὴν Ἑλλάδα σχέσεσι τῆς φίλης καὶ γείτονος χώρας. Καὶ ἐφ' ὅσον τὸ πνεῦμα τοῦτο καταπᾶ κατ'ἡμερινῶς νέον ἔδαφος, ἐφ' ὅσον καλλιεργεῖται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ἐφ' ὅσον καὶ πρακτικῶς τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν διὰ τῆς προσεχούς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας ἐν Βελιγραδίῳ τοῦ «Βαλκανικοῦ Ἰνστιτούτου», δημοσίου καθιδρύματος, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ μελέτη παντὸς θέματος, σχετιζομένου πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῶν Βαλκανικῶν λαῶν καὶ τὴν μετ' αὐτῶν συνεργασίαν, μετὰ τὴν πεποιθήσιν, ὅτι δὲν θὰ βραδύνη καὶ ἡ σύστασις παραμοίων ἰδρυμάτων καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Βαλκανικὰς πρωτευούσας, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἰδέαι προάγονται, γεννᾶται εὐλόγως ἡ πεποίθησις, ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, θάττον ἢ βραδύον, ποὺ οἱ Βαλκανικοὶ λαοί, ἀπολυτρούμενοι ἐκ τῶν ἀποκλειστικῶς ἐθνικιστικῶν καὶ ἐγωιστικῶν τῶν ἀντιλήψεων, θὰ ἐπιζητήσωσι τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀμοιβαίας εὐημερίας τῶν εἰς τὴν εἰρηλικὴν συνεργασίαν

καὶ συνεννόησιν τῶν, ἐπὶ πάντων τῶν χωρίζοντων, ἢ ἀπασχολούντων αὐτοὺς προβλημάτων, ἐν οἷς τὴν προσέχουσαν θέσιν ἔχουσι τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὰ τῆς συγκοινωνίας.

Παράδειγμα ἐπιτυχούς συνεννόησεως εἶναι ἡ λειτουργία τῆς λεγομένης «Σερβικῆς ζώνης» ἐν τῷ λιμένι Θεσσαλονίκης. Παρὰ τὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας ἀρχικῶς ἐνεφάνισεν ἡ παρὰ τῶν δύο Κρατῶν ὁργάνωσις τῆς ζώνης ταύτης ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἐνεκα τῆς ἰδέας τῆς κυριαρχίας καὶ τῶν συναφῶν παρεξηγήσεων, ἐπετεύχθη ἡδη μία ἱκανοποιητικὴ διὰ τὰς ἐμπορικὰς ἀνάγκας τῆς Γιουγκοσλαβίας, καὶ ἰδίως τῶν νοτίων ἐπαρχιῶν τῆς, ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς «Σερβικῆς ζώνης», ἐντὸς τῶν κόλπων μάλιστα τῆς Ἐλευτέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης. Καὶ εὐρισκόμεθα σήμερον εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ν' ἀναγινώσκωμεν ἐπανειλημμένως δηλώσεις τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς περὶ τῆς ἱκανοποιήσεως ταύτης. Οὕτως αἱ δύο φίλαι ἔλυσαν ἐπιτυχῶς ζήτημα δυσχερές ἐνεκα τῶν προκαταλήψεων, αἵτινες τὸ συνώδευον ἐξ ὑπαρχῆς. Τοῦτο ἀποδεικνύει, ὅτι, δι' εἰλικρινοῦς διαθέσεως καὶ μετ' ἐγκατάλειψιν πάσης ὑστεροβουλίας καὶ κατακτητικῶν βλέψεων, τὰ δυσκολώτερα οἰκονομικὰ προβλήματα δύνανται ἐπιτυχῶς νὰ διευθετηθῶσι καὶ νὰ καταλήξωσιν εἰς ἁρμονικὴν διεθνήν συνεργασίαν.

Ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, ἡ Γιουγκοσλαβία ἐμφανίζεται σήμερον, μετὰ δώδεκα περίπου ἔτη ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ πολέμου, ὡς χώρα εὖρωστος καὶ ἀκατασχέτου καὶ ραγ-

δαίας μελλοντικῆς προόδου. Πλουσία εἰς γεωργικά, κτηνοτροφικά καὶ δασικά προϊόντα, χώρα ἔχουσα ἐξησφαλισμένον τὸ ἐμπορικόν της μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἰσοζυγίου, ἐπιτυχούσα ἡδη νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ μεγάλου ξένου κεφαλαίου διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑδραυλικῶν δυνάμεων καὶ τοῦ λοιποῦ ἀφθόνου καὶ ποικίλου φυσικοῦ πλούτου της, καὶ ἰδίως τῶν μεταλλείων, ἡ Γιουγκοσλαβία ἐνισχύει δοιμήραι θαυμασίας τὴν γενικωτέραν οἰκονομικὴν της συγκρότησιν, συνάμα δὲ ἐξασφαλίζει καὶ τὴν κατὰ τόπους οἰκονομικὴν εὐημερίαν τῶν λαϊκῶν κλάσεων.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους, ἀνερχόμενος εἰς 12 περίπου ἑκατομ. δηνარიῶν, εὐρίσκειται ἐν ἰσοζυγίῳ μὲ μικρὸν πλεόνασμα. Ἡ ἀμεσος φορολογία ἀναδιοργανωθείσα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1929 καὶ ἐπιβληθεῖσα ὁμοιόμορφως, καθ' ἅπαν σχεδὸν τὸ Κράτος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθαρῶν προσόδων, ἀλλ' ἀνευ αὐτοτελοῦς (ὡς παρ' ἡμῖν) καὶ ἐνοχλητικῆς δι' αὐτὸ συνθετικῆς συμπληρωματικῆς φορολογίας, δὲν εἶναι ἐπαχθὴς καὶ ἐπιτρέπει εὐχερῶς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσροὴν καὶ τὴν κίνησιν τῶν κεφαλαίων. Τὸ κατὰ κεφαλὴν φορολογικὸν βάρος, ἀνερχόμενον εἰς δραχ. 900 (παρ' ἡμῖν 1500) εἶναι μέτριον καὶ τὸ δημόσιον χρέος, ὑπολογιζόμενον εἰς 32 ἑκ. δηνარიῶν, ἥτοι διὰ χώραν 13 ἑκ. κατοίκων, εἰς 2.430 δηνάρια κατὰ κεφαλὴν εἶναι σημαντικῶς κατώτερον τοῦ ἑλληνικοῦ. Ἡ σταθεροποίησις τοῦ νομίσματος, ἡ de facto πραγματοποιηθεῖσα ἡδη εἰς τὴν τιμὴν 275 δηνარიῶν ἀνὰ λίραν Ἀγγλίας, δὲν θὰ βραδύνη νὰ κατοχυρωθῇ καὶ διὰ νόμον.

Ἡ ἐκτέλεσις μεγάλων δημοσίων ἔργων, σιδηροδρομικῶν, ὁδικῶν γεφυρῶν κλπ. ἡ ἐπιτευχθεῖσα κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, συνετέλεσε σπουδαίως εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας καὶ γοργῶς συνεχιζομένη ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποδίδῃ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σπουδαιότερα ἀποτελέσματα.

Τὰ δύο Πανεπιστήμια τοῦ Βελιγραδίου

Παραλλήλως δὲ εἶναι καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐμπορικοῦ στόλου. Τὸ τραπεζιτικὸν συγκρότημα τῆς Γιουγκοσλαβίας, τόσον τῶν προεξοφλητικῶν, ὅσον καὶ τῶν ἀγροτικῶν καὶ λοιπῶν τραπεζῶν ἐμφανίζει ἁρτίαν καὶ πληροῦσαν τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας ἀντίληψιν. Τὸ δὲ σύστημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ τῶν υγιεινονομικῶν ἰδρυμάτων εἶναι ἄξιον ἰδιαίτερας μελέτης διὰ τὴν τελειότητά του.

Ἡ Γιουγκοσλαβία, καὶ ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως, εἶναι προωρισμένη νὰ ἐπιτελέσῃ, εἰς τὸ προσεχές μέλλον, ἀκόμη μεγαλειέρας προόδους, ραγδαίας καὶ ἐκπληκτικῆς.

Περαιόντες τὰς γραμμὰς ταύτας, τὰς ὁποίας γράφομεν ὡς προχείρους ἐντυπώσεις ἐκ τῆς τελευταίας εἰς Γιουγκοσλαβίαν ἐκδρομῆς ἡμῶν, παραθέτομεν τὴν εἰς τὸ ἐν Σκοπίοις μέγα γεῦμα τῆς 12 Ἰουνίου 1930 γενομένην παρ' ἡμῶν γαλλιστὶ προσφώνησιν, συνοψίζουσαν τὰς ἐκ τῆς ἐκδρομῆς ταύτης ἐντυπώσεις μας καὶ ἔχουσας ὡς ἑξῆς:

« Ἀναχωροῦντες ἀπὸ τὴν ἀγαπητὴν μας Ἑλλάδα διὰ ν' ἀποδώσωμεν φιλικὴν ἐπίσκεψιν εἰς τοὺς φίλους μας Γιουγκοσλαβούς, οἵτινες πολλάκις μᾶς ἐτίμησαν διὰ τῆς ἀφιξέως τῶν παρ' ἡμῶν, εἰμεθα βαθέως συγκινημένοι. Ἀναμνήσεις μακροναί, ἀλλὰ ἀνεξαλείπτως χαράγμεναι εἰς τὴν μνήμην μας μᾶς ἀπησχόλουν, ἀναμνήσεις σκληρᾶς καὶ κοινῆς τύχης ὁλοκλήρων αἰώνων, ἀναμνήσεις αἱματηρῶν ἀγώνων, τόσων κοινῶν, ὅσον καὶ νικηφόρων, διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν δύο ἀδελφῶν ἐθνῶν ἀπὸ τυραννικῶν ζυγῶν.

» Διερχόμενοι διὰ τῆς ὥραιας, ἀχανοῦς καὶ πλουσίας γιουγκοσλαβικῆς χώρας, ἐπὶ 12 ἡδὴ ἡμέρας, ἐδοκιμάσαμεν μεγαλειέρας ἀκόμη συγκινήσεις. Εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τῆς Γιουγκοσλαβίας, διὰ τῶν ὁποίων διήλθομεν, ἐγενόμεθα δεκτοὶ μὲ ἀληθινὸν ἐνθουσιασμόν, μὲ ἀδελφικὴν ἀγάπην.

» Ἀπέναντι τῶν τόσων ραγδαίων προόδων τῶν πραγματοποιηθεισῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη, προόδων περὶ τῶν ὁποίων ἐβεβαιώθημεν ἀνὰ πᾶν βῆμα, ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ, τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πεδίου τῆς Χώρας, περιεπίπτομεν ἀπὸ ἐκστάσεως εἰς ἑκστάσιν.

» Δὲν εἶναι μόνον ἡ μαγευτικὴ

φύσις τῆς ὥραιας ταύτης χώρας, ποὺ μᾶς ἐθέλγειν. Ἀλλ' ἰδιαίτητα τὰ ἀνώτερα προσόντα τοῦ γενναίου Λαοῦ τῆς, προσόντα, τὰ ὁποῖα ἀντελήφθημεν εἰς πάσας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως, εἰς τὰς πλήρεις ζωτικότητος πόλεις, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἡρεμὸν ἐργατικότητα τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἐξοχῶν καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν μεγαλοπρεπῶν βουνοσειρῶν.

» Βεβαίως μᾶς ἐμάγευσεν τὸ παρόν. Ἀλλὰ διαβλέπομεν, διὰ τὴν χώραν, ταύτην, μέλλον, λαμπρότερον, πλουσιώτερον, εὐτυχέστερον, ἀντάξιον τῆς πατριωτικῆς ἀφοσιώ-

σεως, τοῦ ἔρωτος πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὸ ὥρατον, καὶ τοῦ πάθους πρὸς ἐργῶδη καὶ ἀδιάκοπον δημιουργίαν, ἐν τῷ ἡθικῷ καὶ ὄλκιμῷ κόσμῳ τοῦ γιουγκοσλαβικοῦ Λαοῦ.

» Δίδοντες τὰς χεῖρας, ὁ Ἕλληνικὸς καὶ γιουγκοσλαβικὸς Λαός, θὰ ἐξακολουθήσωσιν, καθὼς καὶ εἰς τὸ παρελθόν, νὰ ὦσι στενῶς ἠνωμένοι, εἰς τὰς εὐγενεῖς τῶν προσπαθειῶν, διὰ τὰ κοινὰ ἰδεώδη τῆς ἐλευθερίας καὶ εἰρηνικῆς προσόδου. Τοῦτο θὰ εἶναι ἡ καλλιτέρα ἐγγύησις διὰ τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἐξέλιξιν τῶν Βαλκανίων».

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

“ΠΟΛΥΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ,”

A. E. ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΚΑΙ

ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 26Α ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΑΧΑΡΝΩΝ 244

Ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν βιβλίων, πινάκων, περιοδικῶν, ἐφημερίδων, τὴν ἐκτύπωσιν πολυχρωμικῶν καὶ ἐν γένει πάσης τυπογραφικῆς ἐργασίας. Εἰς τὰ ἐργοστάσια λειτουργεῖ ἀρτιώτατον βιβλιοδετεῖον, τὸ ὁποῖον λαμβάνει πᾶσαν βιβλιοδετικὴν ἐργασίαν.

Δι' οἱανδήποτε ἐργασίαν σας ζητήσατε τιμὰς ἀπὸ τὴν

“ΠΟΛΥΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ,”

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ

ΤΙ ΚΑΜΝΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΣΙΑΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Α. Ι. ΛΕΒΗ

Κατόπιν ἀπὸ ὅσα ἐγράφησαν εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον καὶ πρὸ παντὸς μετὰ τὸ ἐμπεριστατωμένον ἄρθρον τοῦ φίλου κ. Ζαρίφη εἰς τὴν «Πειθαρχίαν» τῆς 29ης Ἰουνίου περὶ τῶν ἐντυπώσεων τῶν Ἑλλήνων ἐκδρομῶν ἐκ Γιουγκοσλαβίας μὲ φαντασίαν δύσκολον νὰ δύναται νὰ προσθέσῃ τις κάτι ἄλλο.

Ὡς πρὸς ἐμὲ θαυμάζων τὰς προόδους τοῦ γιουγκοσλαβικοῦ λαοῦ εἰς τὴν γεωργίαν, κτηνοτροφίαν, βιομηχανίαν, βιοτεχνίαν καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον, θαυμάζων πρὸ παντὸς τὴν κρατικὴν ἐνέργειαν ἢ ὁποῖα ἐκδηλοῦται εἰς ὅλας τὰς ἐκφάνσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, μίαν καὶ μόνον ἐνδομύχως ἐρώτησιν ἔθετον εἰς τὸν ἑαυτὸν μου: Διατί ἡ Ἑλλάς νὰ ὕστερῃ εἰς πολιτισμὸν ἀπὸ τοὺς ἄλλους βαλκανικοὺς λαούς;

Θὰ μοῦ εἴπουν ἴσως ὅτι αἱ νέαι Γιουγκοσλαβικαὶ χώραι, δηλαδή ἡ Κροατία καὶ ἡ Σλοβενία ἐγνώριζον ἕκ παλαι τὸν αὐστρουγγρικὸν πολιτισμὸν. Ἐπρεπε νὰ ἀπαντήσω εἰς αὐτὰ ὅτι εἰς μίαν δεκαετίαν ἡ Σερβία κατάρθρωσε νὰ προσθέσῃ πολλὰ εἰς τὸν ὑπάρχοντα πολιτισμὸν. Ἀλλὰ ἂς ἀφήσωμεν τὸ Ζάγκρεπ, τὴν Λουμπλιάνα καὶ τὸ Μαριβόρ καὶ ἂς ἐξετάσωμεν μόνον τὰ Σκόπια, τὰ ὁποῖα ἀπελευθερώθησαν ἀπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν εἰς τὰ 1912.

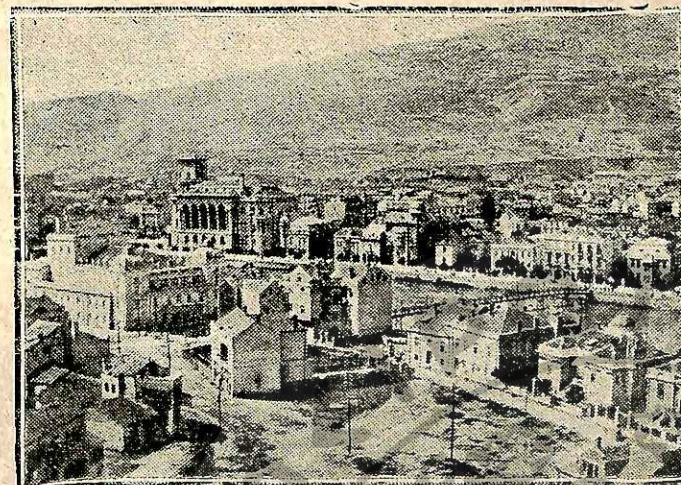
Τὰ Σκόπια δὲν ἦσαν τότε ἐν συγκρίσει μὲ τὴν Θεσσαλονίκην παρὰ ἕνα μεγάλο χωριό. Καὶ τώρα ἂν καὶ δὲν ἠῤῥησεν κατὰ πολὺ ὁ πληθυσμὸς τῶν, ἔχουν νὰ δείξουν εἰς τοὺς ξένους σχετικῶς μεγάλας προόδους.

Νέα συνοικία ἀξίας ἐνὸς περίπου δυσκατομυρίου δηναρίων ἐκτίσθη. Τὸ Ὀφισκί - Δόμ (ἡ λέσχη τῶν ἀξιωματικῶν) ἐθαυμάσθη ὡς ὅλων τῶν ἐκδρομῶν. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ εἰς προσθέσωμεν ὅτι ὑπερβαίνει εἰς πλοῦτη καὶ εἰς τέχνην, τὸ Κυβερνεῖον Θεσσαλονίκης ἀκόμη, τὸ ὁποῖον

ἐχρησίμευεν καὶ ὡς βασιλικὸν ἀνάκτορον. Τί θὰ ἔλεγεν ἀξιωματικὸς Σκοπίων βλέπων τὴν λέσχην ἀξιωματικῶν Θεσσαλονίκης;

Θὰ ἐξῆγεν ἀμέσως συμπεράσματα ἡκιστα τιμητικὰ δι' ἡμᾶς. Ποῖον εἶναι τὸ δημόσιον κτίριον, τὸ ὁποῖον ἐκτίσαμεν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς της; Οὐδέν.

Ἀς ἀφήσωμεν τὴν περίφημον αὐτὴν λέσχην τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἂς ἐξετάσωμεν τί κάμνει τὸ Γιουγκοσλαβικὸν κράτος διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐλλήνων εἰς τὴν Σερβικὴν Μακεδονίαν.

Μία ἀποφῆς τῶν Σκοπίων. Εἰς τὸ βάθος ἀριστερὰ διακρίνεται τὸ νέον μέγαρον τῆς Στρατιωτικῆς Λέσχης.

Ἡ ἐλλήνων μαστίζει τοὺς πληθυσμούς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Σερβικῆς Μακεδονίας. Αὕτη εἶναι μία ἐνδημικὴ κλασικὴ ἀσθένεια, ἡ ὁποῖα ἐκμηδενίζει τὰς πλουτοπαραγωγικὰς δυνάμεις τῶν χωρικῶν. Ἐνῷ εἰς τὴν Σερβικὴν Μακεδονίαν ἐλαβόν εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ μέτρα πρὸς καταπολέμησιν τοῦ κακοῦ τούτου, ἡμεῖς ἐὰν δὲν ἀδρανοῦμεν τελείως μεταχειριζόμεθα τὰ ἴδια μέτρα, τὰ ὁποῖα μετεχειρίζετο ἐν προκειμένῳ ἡ παλαιὰ Τουρκία ἀκόμη.

Εἰς τὰ Σκόπια ἰδρύθη ἀπὸ τὸ 1924 ὑγειονομικὸν ἰνστιτούτον ἀξίας 70.000.000 δραχμῶν σκοπὸν ἔχον τὴν παρακολούθησιν τῆς διαδόσεως τῆς ἐλλήνων εἰς τὴν ὑπαγόρευσιν

τῶν καταλλήλων μέτρων πρὸς καταπολέμησιν αὐτῆς. Τὸ ἰνστιτούτον αὐτὸ περιέχει τέσσαρα μεγάλα ἐργαστήρια:

1) Τὸ χημικὸν ἐργαστήριον, τὸ ὁποῖον ἀναλύει τὰ νερά, τὰ τρόφιμα καὶ τὰ φάρμακα δλης τῆς περιφέρειας.

2) Τὸ ἀντιελονοσιακὸν ἐργαστήριον, τὸ ὁποῖον σκοπὸν ἔχει νὰ καταπολεμήσῃ ἐπιστημονικῶς τὴν ἐλλήνων εἰς τὴν ὅπου καὶ ἂν ἐμφανίζεται αὕτη.

3) Τὸ βακτηριολογικὸν ἐργαστήριον, τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐξέτασιν τοῦ αἵματος καὶ τῶν ἀσθενειῶν αἱ ὁποῖαι διαδίδονται δι' αὐτοῦ.

4) Τὸ παρασιτολογικὸν ἐργαστήριον, τὸ ὁποῖον ἀσπασχολεῖται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐντόμων, τὰ ὁποῖα μεταδίδουν τὰς ἀσθενείας.

Τὸ ἰνστιτούτον ἔχει διακλαδώσεις εἰς ὅλην τὴν Σερβικὴν Μακεδονίαν.

Εἰς 42 χωρία τῆς περιφέρειας αὐτῆς λειτουργοῦν ὑγειονομικοὶ σταθμοί, τὸ προσωπικὸν τῶν ὁποίων καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν τῶν κατοίκων τῶν χωρίων τῶν. Τὰ παιδιὰ τῶν σχολείων ἀποτελοῦν ἰδιαίτερον ἀντικείμενον προσοχῆς τῶν σταθμῶν τούτων. Τὰ ἀσθενικά, τὰ καχεκτικά, τὰ ραχίτικα καὶ προφυματικά στέλλονται μερίμνη τοῦ ἰνστιτούτου τῶν Σκοπίων καὶ μὲ ἑξοδὰ του εἰς Σανατόρια καὶ ἐξοχὰς.

Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἔκαμνεν τὴν μεγαλυτέραν ἐκπλήξιν εἶναι, πῶς διοργανώθη ἡ σχολιατρικὴ ὀργάνωσις εἰς Σκόπια χάρις εἰς τὸ ἰνστιτούτον τοῦτο.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχομεν τοὺς σχολιάτρους, οἱ ὁποῖοι ἐπισκέπτονται τοὺς μαθητὰς ὅταν εὐκαιροῦν διότι πάντοτε ἔχουν ὡς πάρεργον τὴν ἐργασίαν αὐτὴν. Ἡ ὑγεία τῶν μαθητῶν εἶναι ἀφορμὴ διὰ κρατικὸν μισθὸν καὶ τίποτε περισσώτερον.

Εἰς τὰ Σκόπια ἐνδιαφέρονται σπορικῶς διὰ τὴν ὑγείαν τῶν μαθητῶν. Ὁ κάθε μαθητὴς μεταβαίνει ὀποχρεωτικῶς ἀπᾶς τῆς ἐβδομάδος εἰς τὸ ἰνστιτούτον.

Ἐκεῖ λούεται καὶ ἐξετάζεται ὑπὸ ἱατροῦ καὶ ὀδοντιατροῦ. Ὁ ἱατρός

μετά την επίσκεψιν γράφει τὰς ἐντυπώσεις του εἰς τὸ ἀτομικὸν βιβλίδιον ὑγιεινῆς τοῦ μαθητοῦ.

Εἰς ἰδιαίτερον τμήμα εἶδομεν τὰ 6.000 βιβλάρια τῶν μαθητῶν τῶν Σκοπίων.

Μετὰ τὴν σχολικὴν φοίτησιν ὁ κάθε ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ἔχει ἤδη λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεώς του κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν.

Τὸ Ἰνστιτούτον σιτίζει τοὺς μαθητάς, οἱ ὅποιοι ἀδυνατίζουν ἐλλείψει καλῆς καὶ ἀρκετῆς τροφῆς.

Τὸ ὁδοντιατρεῖον τοῦ Ἰνστιτούτου διορθώνει δωρεὰν τοὺς ὁδόντας τῶν μαθητῶν.

Αὐτὸ κἀμνεὶ τὸ κράτος εἰς τὰ Σκόπια. Ἦθελα νὰ μὴ νομίζωμεν, ὅτι ἔχομεν τὸ μονοπώλιον τοῦ πολιτισμοῦ, νὰ καταλάβωμεν οὐκ ὑπάρχουν καὶ ὅμοια κράτη περισσότερον ἀνεπτυγμένα ἀπὸ ἡμᾶς καὶ οὐκ πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ ἐργασθῶμεν καὶ νὰ τὰ μιμηθῶμεν καὶ εἰ δυνατόν νὰ ἀναπτύξωμεν καλλίτερον πολιτισμόν.

Θεσσαλονίκη.

Α. Ι. ΛΕΒΗ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΝ

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

*Αγαπητέ κ. Διευθυντά,

Παρά τοὺς παλαιούς καὶ προσφάτους ἀκόμη δεσμούς πού ἐνώνουν τὸ ἔθνος μας μὲ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, τὴν παλαιὰν καὶ σύγχρονον Σερβίαν καὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ πλέον προσφάτως τὴν Γιουγκοσλαβίαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν, τὰ δύο ἔθνη μας δὲν ἐγνωρίσθησαν ἀκόμη ἀρκετὰ μεταξύ των. Ἐκ τῆς ἀνεπαρκοῦς δὲ αὐτῆς γνωριμίας προέρχεται καὶ ἡ σχετικὴ χλιαρότης εἰς τὸ ἔργον τῆς προσεγγίσεως καὶ τῆς συνεργασίας μας, ἐνῶ μόνον ἡ ἀμοιβαία γνωριμία εἶναι δυνατόν νὰ φέρῃ τὸν ἀναγκαῖον ἐνθουσιασμόν εἰς τὰς προσπάθειάς μας.

Ἐξεφράσατε μίαν βαθυτάτην ἀλήθειαν ὅταν, ἀφοῦ ἐγνωρίσατε ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ἀκριβέστερον τοὺς ἀνθρώπους μας καὶ τὰ ἦθη μας, κατὰ τὴν τελευταίαν σας ἐκδρομὴν, ἐγράψατε εἰς πρόσφατον ἐπιστολήν σας: «Τὸ πρόγραμμά μου εἶναι τώρα νὰ ἐργασθῶ ἀκόμη περισσότερον καὶ μὲ μεγαλύτερον ἐνθουσιασμόν διὰ τὴν προσέγγισιν τῶν χωρῶν μας».

Πράγματι, ἡ γνώσις γεννᾷ τὸν ἐνθουσιασμόν εἰς κάθε πράγμα καὶ κυρίως ὅταν πρόκειται περὶ τῆς προσεγγίσεως δύο γειτόνων χωρῶν.

Ἐλπίζω ὅτι μετὰ τὴν τελευταίαν ἐκδρομὴν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι πού ἐλάβον μέρος, διαπνέονται ἀπὸ τὰ ἴδια αἰσθήματα, ὅπως ἐπίσης καὶ ἐκείνοι εἰς τοὺς ὁποίους περιεγράψατε τὰς ἐντυπώσεις σας.

Οἱ Ἕλληνες φίλοι μας τοὺς ὁποίους ἐγνωρίσαμεν, ἐξεφράσαν ἤδη μεγάλην καὶ εὐκρινῆ θέλησιν, ὅπως

οἰκονομικῶς συνδεθῶμεν διὰ τῆς ἀμοιβαίας ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου, πεπεισμένοι ὅτι τὰ ἐξ αὐτοῦ πλεονεκτήματα θὰ ἦσαν σπουδαῖα καὶ διὰ τὰ δύο μέρη. Καὶ ἡ φιλία ἡ στηριζομένη ἐπὶ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀμοιβαίων συμφερόντων εἶναι ἡ πλέον διαρκὴς καὶ ἡ πλέον στερεὰ.

Ἡ ὁμορφιὰ τῶν τοπίων μας ἐμέθυσε ὅλους, καὶ σὰς καὶ ἡμᾶς. Πολλοὶ ἀπὸ σὰς, εἰς τὸν ἐνθουσιασμόν των, ἀπεφάσισαν νὰ ἔλθουν ἐδῶ νὰ παραθερίσουν μὲ τὰς οἰκογενείας των, καὶ αὐτὸ εἶναι ἤδη ἀναμφιδόλως ἕνα πραγματικὸν καὶ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ ταξιδίου σας εἰς τὸν τόπον μας. Τώρα πρέπει νὰ ἐκτελεσθοῦν αἱ καλαὶ αὐταὶ ἀποφάσεις.

Ἐπίσης πολὺ καλὴ εἶναι ἡ ἀπόφασίς σας καὶ μερικῶν ἐκ τῶν συντρόφων σας νὰ ἔλθετε δι' ὀλίγους μῆνας εἰς Βελιγράδιον διὰ νὰ μάθετε τὴν γλῶσσάν μας καὶ νὰ τελειοποιήσετε τὰς γνώσεις σας εἰς τὴν σερβοκρατικὴν γλῶσσαν.

Τέλος ἐπέσθητε ὅτι εἶναι ἀπλὰν συκοφαντίαι τὰ λεγόμενα ἐκ κακῆς προθέσεως τῶν ἀντιπάλων μας, ὅτι δὴθεν ἀταξία, ἀναρχία καὶ χάος βασιλεύουν εἰς τὴν χώραν μας. Εἶδατε ὅτι ἡ ζωὴ κυλᾷ φυσικολογικῶς εἰς τὸν τόπον μας ὅπως καὶ εἰς τὰς ἄλλας ὀργανωμένας χώρας. Δὲν ὑποφέρομεν ἀπὸ τίποτε, ἐξ αἰτίας τῆς εἰδικῆς σημερινῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματός μας.

Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ καλὰ αποτελέσματα γεννᾶται δικαίως ἡ ἀμοιβαία γνωριμία, διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὴν διεθνή πολιτικὴν δὲν ὑπάρχει καλλι-

τέρα ὁδὸς διὰ νὰ ἐτοιμάζωνται οἱ λαοὶ εἰς τὴν εἰρήνην παρὰ ἡ ὅσον τὸ δυνατόν καλυτέρα ἀμοιβαία γνωριμία.

Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν ὁδὸν πού ἔχωμεν χαράξει.

Σὰς στέλλω τοὺς ἐγκαρδιωτέρους μου χαιρετισμούς.

Ἰδιὸς σας

Σ. ΠΑΡΜΑΤΣΕΒΙΤΣ

Βελιγράδι 1.VII.1930.

Ἡ νύχτα

μὲ πολύχρωμα φῶτα

μία σειρά ἀπὸ 6

κοσμοπολίτικα διηγήματα

τοῦ κ. ΠΑΝΟΥ ΚΑΡΑΒΙΑ

κυκλοφορεῖ σὲ λίγες μέρες

Αἱ τρακόσιαι σελίδες τοῦ
ἔργου τοῦ κ. ΜΙΧ. ΡΟΔΑ

ΠΩΣ ΒΛΕΠΩ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ,

περιέχουν τὴν ψυχὴν, τὴν ζωὴν, τὰς προόδους καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν. Εἶναι ἐντυπώσεις, πού ἔδωσαν τὴν πιστοτέραν εἰκόνα τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας καὶ ἔκριναν τὰς Κυβερνήσεις καὶ τὸν πολιτικὸν κόσμον.

Ὅσοι θέλουν νὰ ἀποκτήσουν τὸ ἔργον αὐτό, ἄς ἀπευθυνθοῦν πρὸς τὸν συγγραφέα: ὁδὸς Πατησίων 69, Ἀθῆναις.

Τιμὴ ἐσωτερικοῦ δραχ. 100. — καὶ ἐξωτερικοῦ μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν 1 1/2 δολ. λάριον.

Η ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΧΩΡΩΝ

Τοῦ κ. Γ. ΚΟΚΚΙΝΗ, τ. Γεν. Διευθυντοῦ τῶν Δασῶν παρὰ τῷ Ὑπουργ. Γεωργίας

Δ

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πράγματι ἡ Τουρκικὴ Διοίκησις, ἐνεργήσασα τὸν κεκανονισμένον ἔλεγχον τῶν τίτλων, τὴν ἐπιτόπιον ἐφαρμογὴν αὐτῶν καὶ τὰς λοιπὰς διατυπώσεις τοῦ Διατάγματος ἀνεγνώρισε τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ δάσους δικαιώματά των, μεθ' ὃ ἐπέτρεψε τὴν ὑλοτομίαν ὡς ἐπὶ δάσους ἰδιωτικοῦ, ἥτις ἐκτοτε ἐξηκολούθησε πραγματοποιουμένη ὑπὸ τὸν αὐτὸν χαρακτηρισμόν μέχρι τῆς Ἑλληνικῆς καταλήψεως, καίτοι οἱ τίτλοι ἀνέγραφον ἀγροὺς ὡς εἶδος ἰδιοκτησίας.

Ἐκ τοῦ Διατάγματος τούτου βλέπομεν, ὅτι ἡ Τουρκικὴ Διοίκησις προσέβη εἰς παραίτησιν, περιορίσασα τοὺς περιορισμούς, ὑπ' οὓς, ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω, ὡφελον οἱ τίτλοι ἀγρῶν νὰ εἶναι ἰσχυροὶ πρὸς ἐξουσίαν δασικῶν ἐκτάσεων. Τὸ Διάταγμα τοῦτο, ὅπερ κατὰ τοὺς εἰδοτάς ἐπέχει καὶ τόπον Νόμου, δὲν ἐξετάζει, ἐάν ἦτο ἡ ὑπὲρξεν ἢ οὐ τὸ ὑπ' ὅρισε δάσος καλλιεργούμενος ἀγρὸς, διὰ νὰ ἔχη ἢ οὐ ἐφαρμογὴν τὸ ἀρθρον 68 τοῦ Νόμου περὶ γαιῶν, ὡς συνεπαράναμεν ἡμεῖς, ἐρημνεύοντες αὐτό, οὐτε ἂν τὸ δάσος εἶναι νεαρὸν ἢ γηραιόν, ἢ ἂν ἐγεννήθη ἢ ἀνεγεννήθη τοῦτο, ἂν ἐπομένως τὸ δάσος προήλθεν ἢ οὐ ἐξ ἀγροῦ, ἐγκαταλειφθέντος ἀκαλλιεργήτου ὑπὲρ τριετίαν. Τὸ Διάταγμα, λοιπὸν νὰ ἐξακριβώσῃ μόνον, ἂν τὸ ὅλο ἀμφισβήτησιν δάσος εὐρίσκεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν τίτλων, ἀδιαφορεῖ δέ, ἂν ἦτο δάσος ἢ ἀγρὸς καὶ ἂν, ἐγκαταλειφθεὶς οὗτος ἀκαλλιεργῆτος ἔδασωθῃ ἢ οὐ, ἀρκεῖ διὰ τὴν Τουρκικὴν Διοίκησιν τὸ δάσος νὰ περιλαμβάνηται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν τίτλων, διὰ ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ ὑπ' ὅρισε δάσος ὡς ἰδιωτικὸν καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ ἐπὶ καταβολῇ τῆς δέκατης ἢ φόρου ἰδιωτικῶν δασῶν, καίτοι οἱ τίτλοι χαρακτηρίζουσιν αὐτὸ ὡς ἀγρὸν.

Καὶ τὸ Διάταγμα τοῦτο δὲν ἔμεινε τυχὸν γράμμα νεκρὸν, ἐφηρμοσθῇ ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Διοικήσεως εἰς πολλὰς περιφερείας γενικῶς δι' ὅλα τὰ ἐν αὐταῖς περιλαμβανόμενα δάση, εἰς ἄλλας, δέ, ὅταν ἐζητεῖτο ἡ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἡμεῖς ἐγνωρίσαμεν πλείστας

ὅσας περιπτώσεις δασῶν, ἐξουσιοδοτημένων διὰ τίτλων βοσκῶν καὶ ἀγρῶν, διὰ τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύεται δι' ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὸ Διάταγμα τοῦτο ἐφηρμοσθῇ, ὅτι ἡ ἀρμοδιὰ ἐπιτροπῇ μετέβη ἐπὶ τόπου, ἐνήργησεν αὐτοψίαν, ἐφήρμοσε τοὺς τίτλους, ἐξηκριβώσεν, ὅτι ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῶν εὐρίσκονται τὰ ὑπ' ὅρισε δάση, ἐνήργησε τὴν ὀριζομένην πραγματογνωμοσύνην, καθωρίσθη τὸ πληρωτέον τέλος καὶ, ἀναγνωρίσθησιν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν δασικῶν ἐκτάσεων, τῶν περιλαμβανόμενων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν τίτλων, ἐπετράπη ἡ ἐν αὐταῖς ὑλοτομία ὡς ἐπὶ δάσους ἰδιωτικοῦ. Εἰς ἄλλας περιπτώσεις πάλιν καὶ μὲν δὲν διεσώθησαν οὐτε αἱ γνωμοδοτήσεις τῶν ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν, οὐτε αἱ ἐπακολουθήσασαι ἀναγνωρίσεις καὶ ἀποφάσεις τῶν τοπικῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων ἢ καὶ τῶν Ἀνωτέρων Δασικῶν Ἀρχῶν, διεσώθησαν ὅμως ἕτερα ἐπίσημα ἐγγράφα, μαρτυροῦντα, ὅτι τὸ Βεζυρικόν Διατάγμα ἐφηρμοσθῇ εἰς πάλαιότεραν ἐποχὴν. Διεσώθησαν ἀδελφαὶ ὑλοτομίας καὶ ἐγκριτικαὶ διατάξεις ὑλοτομιῶν ὡς ἐπὶ δάσους ἰδιωτικοῦ, βιβλία τῶν Τουρκικῶν Δασοφείων, ἐν οἷς εὐρηγὰν καταχωρημέναι αἱ ἐκδοθεῖσαι ἀδελφαὶ ὑλοτομίας μὲ τὸν χαρακτηρισμόν τοῦ ἰδιωτικοῦ δάσους, καίτοι οἱ ἀντίστοιχοι τίτλοι ὡς εἶδος ἰδιοκτησίας ἀναγράφουσι βοσκὰς ἢ ἀγροὺς. Ἐκ τούτων τεκμαίρεται, ὅτι καὶ διὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐγένετο ὁ ἀπαιτούμενος ἔλεγχος, ὅτι ἐνήργησαν αἱ διατυπώσεις τοῦ Βεζυρικοῦ Διατάγματος, μεθ' ὃ καὶ, ἐδεδέχοντο, ὅτι τὰ ἐν λόγῳ δάση περιλαμβάνονται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἀντιστοίχων τίτλων, ἐπετράπη ἡ ὑλοτομία αὐτῶν ὡς ἐπὶ δάσους ἰδιωτικοῦ.

Τοιαῦτα δάση, διὰ τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύεται δι' αὐτοψίαν ἀποφάσεων τῶν ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων ἢ τῶν Δασικῶν Ἀρχῶν, ὅτι ἐφηρμοσθῇ τὸ Διάταγμα καὶ ἐνήργηθῃ ὁ ἔλεγχος τῶν τίτλων καὶ ἡ αὐτοψία καὶ οὕτως ἐξηκριβώθῃ ἡ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν τίτλων ὑπαρξὶς τῶν ἀμφισβητούμενων δασικῶν ἐκτάσεων, ἡμεῖς

ἐγνωρίσαμεν ἐκτὸς τοῦ δάσους τῆς Μπουντάγιας, περὶ οὗ ἀνωτέρω, καὶ τὰ δάση Χασαντάικα (Ἐδέσσης), Κουντουριώτισσα-Βροντοῦ (Κατερίνης), Τσεμαρίνοβον (Ἐδέσσης), Γινανάκοβον (Ναούσης), Νεόκαστρον (Βερροίας), Βούλταστα (Βερροίας), Μονὴς Πέτρας (Κατερίνης), Στρολόγγου (Λαγκαδά) καὶ Βουλκογιαννόβου (Ἐδέσσης), εἰς τοὺς φακέλους τῶν ὁποίων εὐρίσκονται ἐγγράφα ἀποδεικνύοντα, ὅτι αἱ διατυπώσεις τοῦ ὀριζομένου Βεζυρικοῦ Διατάγματος ἐγένοντο καὶ ὅτι κατόπιν τούτου τὰ δάση ταῦτα ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἰδιωτικά, δι' ὃ καὶ ἐπετράπη ἡ ἐν αὐτοῖς ὑλοτομία ὡς ἐπὶ δάσους ἰδιωτικοῦ.

Δυστυχῶς μεθ' ὅλα ταῦτα ἡ Ὑπηρεσία ἐξηκολούθησε μέχρι καὶ πρὸ τινος ἀκόμῃ ν' ἀρνήται ἀδικαιολογητῶς πᾶν δικαίωμα ἰδιοκτησίας εἰς τοὺς προσάγοντας τίτλους ἀγρῶν ὡς δικαιολογητικά τῆς ἰδιοκτησίας των, ἔστω καὶ ἂν ἀποδεικνύεται δι' ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ ἀδειῶν ὑλοτομίας, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶχεν ἀναγνωρίσθῃ ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Διοικήσεως καὶ ὅτι τὸ διεκδικούμενον δάσος ὑλοτομήθῃ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ὡς ἰδιωτικόν. Καὶ ἐπειδὴ καὶ τὸ Δ. Δικαστήριον τοῦ παρελθόντος ἔτους, μολοντοῦ εἶχεν ἤδη ἐκδόσει τέσσαρας ἀποφάσεις ἀναγνωριστικὰς τῆς ἰδιοκτησίας δασῶν βάσει τίτλων ἀγρῶν, κατὰ τὸ τέλος τῆς περιόδου τοῦ ἐκλονίσθη ἐν τῇ πεποιθῇ του, ὅτι οἱ τίτλοι ἀγρῶν εἶναι ἔγκυροι καὶ ἰσχυροὶ καὶ πρὸς ἐξουσίαν δασῶν, ἐκλονίσθη δὲ κατόπιν εἰσορῆς νέου αἵματος εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀντιπροσυνόντων, διὰ τῆς προσκολλησεως νέου ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας εἰδικοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἰσχυρίσθη καὶ ἐτόνισεν ἐγγράφως, ὅτι τὸ ἀρθρον 68 τοῦ νόμου περὶ γαιῶν ἀπαγορεύει τὴν ἀναγνώρισιν δικαιωμάτων ἰδιοκτησίας δασῶν βάσει τίτλων ἀγρῶν, κρίνω σκοπιμὸν νὰ παραθέσω ἐνταῦθα ἐκτενὴ περὶ τῆς ἐπισήμων Τουρκικῶν ἐγγράφων, διὰ τῶν ὁποίων καταδεικνύεται σαφῶς καὶ ἀναμφισβητήτως, ὅτι ἐκείνοι μὲν πλανῶνται καὶ ἀνακριβῶς ἀνταναμνῶνται τὸ ζήτημα τοῦτο, ἡμεῖς δὲ ὁρθῶς ἐρημνεύομεν καὶ ἰσχυρίζομεθα, ὅτι οἱ τίτλοι ἀγρῶν (καθὼς καὶ βοσκῶν) εἶναι ὑπὸ ὁρισμένους ὁρους καὶ περιορισμοὺς ἔγκυροι καὶ ἰσχυροὶ πρὸς ἐξουσίαν δασῶν.

Πρόκειται περὶ ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι ζωντανὸν παράδειγμα ἐφαρμογῆς τοῦ ὀριζομένου Βεζυρικοῦ Διατάγματος καὶ χειροπιαστὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ μας. Πρόκειται περὶ ἐπισήμων ἀλληλογραφίας, διαμειφθείσης ταῦν διαφόρων Τουρκικῶν Ἀρχῶν ἐπὶ ὁλόκληρον διετίαν, ὅπως ἐξακριβώθῃ, ἐάν πληροῦται ὁ ὅρος καὶ περιορισμὸς τοῦ Διατάγματος τούτου ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητούμενου δάσους Βουλκογιαννόβου τῆς Ἐδέσσης, μεθ' ὃ, ἐνεργηθειῶν τῶν διατυπώσεων τοῦ Διατάγματος καὶ ἐξακριβωθέντος τοῦ ὅρου τούτου, ἐπετράπη ἡ ἐκμετάλλευσιν τοῦ δάσους ὡς ἰδιωτικοῦ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὰ γραφεῖα τῶν «Νέων Χωρῶν» μετεφέρθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεσέως 12

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ συμφωνία

Ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ συμφωνία ἀποτελεῖ τὸ σημαντικώτερον μεταπολεμικὸν γεγονός τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Με αὐτὸ λύεται ἓνα γενομένον ἐξωτερικὸν ζήτημα καὶ ἀποκαθίσταται μία κατὰστασις ἐσωτερικῆς τάξεως.

Τὰ πλεονεκτήματα κανενὸς τὴν προσοχὴν δὲν διαφεύγουν, ἐφ' ὅσον πιστὰ τηρηθῶν οἱ ὅροι τῆς. Ἀλλὰ καὶ τὰς μεγάλας θυσίας μας κανεὶς δὲν ὑπετίμησεν. Ἐπὶ τούτων θὰ ἐπανέλθωμεν ἐκτενέστερον.

Ἡδὴ μὲ τὸν διακανονισμὸν τῶν οικονομικῶν μας διαφορῶν μὲ τὴν Τουρζιαν. τερματίζεται καὶ μία πολυτάραχος, πολυχρόνιος περιόδος ἐχθροτήτων, παθῶν, διεκδικήσεων καὶ διανοίγονται εὐρεῖαι ὁρίζοντες εἰρηνοποιτικῆς δράσεως διὰ τὴν πρόδοον καὶ εὐμερίαν ἀμφοτέρων τῶν ἔθνων.

Τίποτε πλέον δὲν παρακωλύει τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τῶν σχέσεών μας. Τὰ συμφέροντά μας εἰς οὐδὲν οὐσιαστικὸν σημείον συγκρούονται.

Ἀπὸ τῆς ἀπὸ μίαν ἀτμόσφαιραν καταθλιπτικὴν δυσπιστίας καὶ φιλοπονίας. Δὲν ἀπομένει συνεπῶς μετὰ τὴν συνδιαλλαγὴν μας διὰ τὴν στερεὰν θεμελίωσιν τῆς φιλίας μας παρὰ ἢ προσεχῆς ὑπογραφῇ καὶ τῶν λοιπῶν συνθηκῶν —ἐγκαταστάσεως, προξενικῆ, ἐμπορικῆς, ναυτικῆς συμφωνον ἰσοπλίας καὶ σύμφωνον φιλίας καὶ διαίτησις, — αἱ ὁποῖαι θὰ συσφίξουν περισσύτερον τοὺς δεσμοὺς ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν καὶ θὰ μᾶς οδηγήσουν εἰς τὴν πραγματικοποίησιν τῶν νέων ἰδανικῶν μας ποὺ ἐμπνέουν εὐγενικώτερα αἰσθήματα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἢ ὅποια τόσα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὑπέφερε καὶ ὑποφέρει.

Αἱ ἐκδρομαὶ εἰς τὴν βαλκανικὴν

Με ἰδιαίτερον εὐχαρίστησιν παρακολουθοῦμεν τὴν κίνησιν ποὺ γίνεται τῶρα τελευταῖα ἀνὰ τὴν βαλκανικὴν μὲ τὴν ὁργάνωσιν ἀπὸ ὑπευθύνους ὁργανώσεως, οικονομικῆς κυρίως, ἐκδρομῶν ἀνὰ τὰς διαφόρους γειτονικὰς ἐπικρατείας.

Πέρσι ἦλθαν εἰς τὴν Ἑλλάδα 250 ἐκδρομαὶ Γιουγκοσλάβοι τῆς «Γιατρῶνα Στράζια», ἐφέτος ἀνταπέδωσαν τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τοὺς Γιουγκοσλάβους 40 ἑκλεκτοὶ ἐκδρομαῖς Ἕλληνες, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ δύο πρῶν Ὑπουργοί, οἱ κ.κ. Α. Χρηστομάνος καὶ Γ. Κοφινᾶς.

Ἀλλὰ καὶ ἡ μετὰ τῆς Βουλγαρίας ἐπικοινωνία ὁλονέν γίνεται πλέον συγγὴ καὶ ἐγκάρδιος, πιστεύομεν δὲ νὰ ἔχη ἀγαθὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν σχέσεων τῶν δύο ἔθνων Ἑθνῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν τόσα κοινὰ οικονομικὰ συμφέροντα.

Τὴν κίνησιν αὐτὴν χαιρετίζομεν μὲ ἰδιαίτερον εὐχαρίστησιν, διότι αὐτὴ θὰ μᾶς ἀγγήσῃ πρὸς τὴν πραγματικὴν συνεννόησιν.

Οἱ Γιουγκοσλαῶν καὶ ἡμεῖς

Πολλὰ ἤλκυσαν τὴν προσοχὴν τῶν Ἑλλήνων ἐκδρομῶν εἰς τὴν γείτονα Γιουγκοσλαβίαν. Εἰς πολλὰ σημεία ἐθαύμασαν τὴν δράσιν τοῦ Γιουγκοσλαβικοῦ Λαοῦ. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ πρὸ παντὸς ἔκαμε ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐκδρομαῖς εἶνε ἡ προτίμησις τῶν Γιουγκοσλαβῶν διὰ τὰ προϊόντα τῶν.

Ὅλα τὰ μεγάλα ἐργοστάσια π.χ. χρησιμοποιοῦν λυχνίην, μάλιστα δὲ αἱ περισσσότερα ἐπιχειρήσεις ἔχουν ἰδιώ-

κτητὰ λιγνιτορυχεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα φέρνουν τὴν καύσιμον ὕλην.

Ἐπειτα οἱ Γιουγκοσλαῶν ὁμιλοῦν πάντοτε μὲ ἰδιαίτερον ὑπερηφάνειαν διὰ τὰ προϊόντα τῶν, τὰ ὁποῖα καταναλίσκουν κατὰ προτίμησιν.

Ἐμποροὶ καὶ διανοοῦμενοι μᾶς ὁμίλησαν μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὰ ἀνδρικά ὑφάσματά τῶν, τὰ ὁποῖα σημειωτέον εἶνε πολὺ κατώτερα τῶν ἑλληνικῶν ὑφασμάτων.

Ἀλλὰ πῶς νὰ γίνεται λόγος περὶ ἑλληνικῶν ὑφασμάτων ἀφοῦ ὁ Ἕλληνας θεωρεῖ πρόστυχον πρᾶγμα καὶ κατώτερον τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ νὰ μὴ ντυθῇ μὲ ὑφάσματα ἀγγλικῆς κατασκευῆς;

Τὸ κράτος τέλος περιβάλλει μὲ ἰδιαίτερον στοργὴν τὴν τοπικὴν βιομηχανίαν, τμήματα δὲ δολοκλήρα ἐργοστασίων πολλῶν ἐργάζονται διὰ τὰς κρατικὰς ἀνάγκας, ἐνῷ αἱ ἰδιωκαὶ μας κρατικὰ προμηθεύει γίνονται ὅλοι κατὰ προτίμησιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀπ' ὅπου μᾶς φέρνουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅλα τὰ κουρέλια.

Αὐτὰ εἶνε ἀπὸ τὰ ὀλίγα χαρακτηριστικὰ τοῦ τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τῆς ἐνεργείας μεταξὺ τῶν Γιουγκοσλαβῶν καὶ ἡμῶν.

Κρατικὴ ἐμφάνισις

Εἰς τὴν ἑκδρομὴν ζωντανὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐκδρομαῖς ἡ Κρατικὴ πρόνοια τῶν γειτόνων μας διὰ τὴν ἀξιοπρεπεστέραν ἐμφάνισιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν.

Τὰ δημόσια κτίρια τῆς εἶνε θαῦμα μεγαλοπρεπειᾶς τόσον εἰς τὸ Βελιγράδι ὅσον καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις τῆς γείτονος.

Διὰ νὰ σχηματίσουν δὲ κάποιαν ἰδέαν οἱ ἀναγνώσται μας περὶ αὐτῶν ποὺ λέγομεν ἀναφέροντες ὅτι εἰς ἓνα μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα τῆς Γιουγκοσλαβικῆς πρωτεύουσας, στεγάζονται τρία μεγάλα καὶ παραγωγικὰ ὑπουργεῖα, μὲ ὅλας τὰς γραφειοκρατικὰς ὑπηρεσίας τῶν. Ἐνῷ εἰς τὸν τόπον μας εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐννοηθῇ ὑπουργεῖον χωρὶς δέκα τοὐλάχιστον παραρτήματα διεσκορπισμένα εἰς τὰ τέσσαρα σημεία τοῦ ὁρίζοντος, εἰς τρόπον μάλιστα ὥστε νὰ εἶνε δυσκολοτάτη, ἂν ὄχι ἀδύνατος ἡ διεκπεραίωσις μιᾶς κοινῆς ὑποθέσεως.

Ἡ ἀ. βαλκανικὴ διάσκεψις

Οἱ φίλοι τῆς εἰρήνης καὶ ὅσοι πραγματικὰ σκέπτονται ἀνθρωπιστικὰ καὶ κάπως βαθύτερα μὲ ἰδιαίτερον συγκίνησιν ἐπληροφορήθησαν, ὅτι τὸ διεθνὲς γραφεῖον τῆς εἰρήνης ἀνέλαβεν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ὁργανώσεως εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον τῆς ἀ. βαλκανικῆς διασκέψεως καὶ ὅτι ἀνεκοίνωσεν τὴν ἀπόφασιν τὸν ταύτην εἰς τὰς κυβερνήσεις τῶν ἐξ βαλκανικῶν Κρατῶν.

Ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ τῆς βαλκανικῆς προσεγγίσεως καὶ συνεργασίας, κρίνομεν ὡς πολὺ ἐπιτυχὴ τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ διεθνούς γραφείου τῆς εἰρήνης, εἰμὲθα δὲ ἰδιαίτερος εὐτυχεὶς διότι ἔλαβεν ὁ κληρὸς εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ στεγάσουν τὸ πρῶτον βαλκανικὸν συνέδριον. Εἶνε δὲ ἀναμφισβήτητον, ὅπως εἶπεν καὶ ὁ κ. Παπαναστασίου, ὅτι τὸ ἱστορικὸν περιβάλλον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὰ θαυμαστά μνημεῖα τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦν πόσον δημιουργικὴ εἶνε ἡ εὐχὴ καὶ πόσον καταστροφικὸς ὁ πόλεμος, θὰ ἀσκήσουν εὐεργετικὴν ἐπιδρῶσιν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς διασκέψεως.

Ἡμεῖς εὐχόμεθα νὰ κατανοηθῇ πλήρως ἡ σημασία τῆς κινήσεως αὐτῆς καὶ νὰ συνασπισθοῦν τὸ ταχύτερον οἱ βαλκανικοὶ Λαοὶ ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ γενικῶς τῆς ἀνθρωπότητος ολοκλήρου.

Ο ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ

Εἰς τὸ περὶ Γιουγκοσλαβίας τεύχος τῆς «Revue des Balkans» ὁ Διευθυντὴς καὶ συντακτὴς μας κ. ΛΕΟΝ SAVADJIAN γράφει τὰ ἑξῆς σχετικῶς μὲ τὸν μεταλλευτικὸν πλοῦτον:

Ὁ μεταλλευτικὸς πλοῦτος τῆς Γιουγκοσλαβίας, ποὺ θὰ ἀπαριθμήσωμεν δὲν εἶναι παρὰ ἓνα ἐλάχιστον μέρος τῶν μεταλλευμάτων, ποὺ κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν ὅλων τῶν ἐθνικῶν, περιέχει τὸ ἕδαφος τῆς χώρας αὐτῆς, καὶ ὁ ὅποιος πρὸς τὸ παρὸν μένει σχεδὸν ἀνεκμετάλλευστος.

Ο ΧΡΥΣΟΣ

Ἐρευνᾶν ἔγιναν ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Ρίκερ ἀπὸ τοῦ 1886—1893 εἰς τὴν ἄμμοτον τῶν μικρῶν ποταμῶν Βρυπάς, Λάσβα, Νέρετβα καὶ Βοϊνίτσα Ρέκα, ὅπου ἀνεκαλύφθησαν ποσότης χρυσοῦ ὡς ἑξῆς: εἰς Βρυπάς ἀπὸ 0,4 ἕως 1,56 γρ. κατὰ τόννον, εἰς τοὺς παραποτάμους τοῦ Λάσβα ἡ ἀναλογία κατὰ τόν. εἶναι: 1,56 διὰ τὸν Κασούρι Ποτόκ, 1,38 διὰ τὸν Σαντίτσα Ποτόκ, 1,18, διὰ τὸν Μπιέλλα Ποτόκ καὶ 0,44 γρ. διὰ τὴν Ντουμπραβίτσα.

Ἐπίσης χρυσὸς εὐρέθη εἰς τὰ μέταλλα τοῦ Κάρτζ παρὰ τὴν Βιλενίτσαν καὶ τὸ Ἔρντοβα, εἰς τὰ περὶχωρα τοῦ Τράβνι (Βοσνίαν). Εἰς τὸ πρῶτον ὑπάρχουν 6—60 γρ. κατὰ τόννον μεταλλεύματος, εἰς τὸ δεύτερον 14—18 γραμ. Νεαὶ ἔρευναι ἀπεκάλυψαν τὴν παρουσίαν χρυσοῦ εἰς τὴν πυρίτην εἰς Μπάκοβιτς, ὅπου περιέχονται ἀπὸ 19—40 γραμμάρια χρυσοῦ κατὰ τόννον τῶς δὲ καὶ περισσότερον.

ΑΡΓΥΡΟΣ

Αἱ γινόμεναι ἔρευναι εἰς τὰ μέταλλα τοῦ ψευδαργύρου καὶ τοῦ μολύβδου τῆς περιφέρειας τῆς Στρεμπενίτσας ἐπιτρέπουν νὰ ὑπολογίσωμεν ὅτι περιέχουν ἀργυρον, ἐν τούτοις συγκεκριμένα ἀποτελέσματα λαίπουν.

ΧΑΛΚΟΣ

Ὁ χαλκὸς καὶ τὸ ὄρυκτόν αὐτοῦ ἐξορύσσονται ἀπὸ τὰ μέταλλα τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, εἰς Μπόρ, ἰδιοκτησίαν τῆς γαλλικῆς μεταλλευτικῆς ἐταιρείας τοῦ Μπόρ. Κατέχουν τὴν τρίτην θέσιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν δευτέραν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀξίαν. Ἡ τῆξιν τοῦ ὄρυκτοῦ χαλκοῦ γίνεται εἰς Μπόρ καὶ ὅλος αὐτὸς ὁ ἀκατέργαστος χαλκὸς ἐξαγεται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς καθαρισμόν.

Ἡ ἐξαγωγή τοῦ μεταλλεύματος χαλκοῦ τὸ 1928 ἀνῆλθεν εἰς 328.000 τόννους καὶ ἡ ἀπόδοσις εἰς χαλκὸν ἀκατέργαστον εἰς 15.000 τόννους.

Τὸ μέταλλον τοῦτο εὐρίσκεται καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν Μασκάρα καὶ Κρέσεβο ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὸ Σέτς καὶ τὴν Δεγεβίτσα ὅπου ἐνσωματωμένος εἰς ὄρυκτόν κινωδάρτον εὐρίσκεται ὁ ὑδράργυρος. Ὁ δρ Κάρτσερ ποὺ ἐιδικῶς ἠσχολήθη μὲ τὴν μελέτην τοῦ Γιουγκοσλαβικοῦ ὑδραργύρου, λέγει ὅτι ἀπὸ τοῦ 1900—1904 ἡ συνολικὴ παραγωγή τοῦ σώματος τούτου ἦτο 39—40 τόνν. εἰς Μασκάρα, ἀντιπροσωπεύοντος ἀξίαν 216.025 χρυσῶν κορωννῶν. Τὸ μέταλλον τοῦτο ἐπαυσε νὰ εἶναι

ἐκμεταλλεύσιμον ἀπὸ τοῦ 1912 ἀλλεῖψαι νεωτέρων μηχανημάτων, δυναμένων νὰ εἰσχωρήσουν βαθύτερον.

Αἱ ἔρευναι τοῦ δρ. Κάρτσερ ἀποδεικνύουν ἐπὶ πλέον ὅτι ὑπάρχει μέρος περιέχον ὑδράργυρον μήκους πλέον τῶν 5 χιλιομέτρων καὶ τὸ ὅποιον διέρχεται ἀπὸ τὴν Μασκάρα — ὅρος Σέτς — Δεγεβίτσα — Κρέσεβο. Αἱ ποιότητες τοῦ ὄρυκτοῦ θὰ προσέφερον μεγάλα πλεονεκτήματα εἰς τὸν ἐπιχειρηματίαν ποὺ θὰ ἀνελάμβανε σοβαρῶς καὶ μὲ μεγάλα τεχνικὰ μέσα τὴν ἐκμετάλλευσιν.

ΜΑΓΚΑΝΙΟΝ

Τὸ μαγκάνιον ἀνεκαλύφθη εἰς Τσαβλυ-ἀνοβίτς καὶ εἰς Κόνιτσα. Τὸ πρῶτον ὄρυκτον τὸ ἐξεμεταλλεύθησαν τῷ 1880. Ἡ δύναμις νὰ ἐξαγάγουν ἀπὸ 60—80 τόννους ὄρυκτοῦ μαγκανίου καθ' ἑκάστην. Τὸ ὄρυκτόν τοῦτο εἶναι ἀνωτέρας ποιότητος. Δυνάμει νὰ τὸ κατατάξωμεν εἰς τρεῖς κατηγορίας. Τὴν πρώτην μὲ ἀναλογία 49—44 ο.ο. Τὴν δευτέραν ἀπὸ 36—39 ο.ο. καὶ τὴν τρίτην ἀπὸ 30—36 ο.ο. Τὸ ὄρυκτον τῆς Κόνιτσας ἀποδίδει ὄρυκτόν μὲ 54 ο.ο. μαγκανίου.

Τὸ 1927 ἐξήχθησαν 1971 τόννοι ἀξίας συνολικῆς 840.902 δηναρῶν.

ΤΟ ΑΡΣΕΝΙΚΟΝ

Ὅρυκτὰ περιέχοντα κατὰ μέσον ὄρον 35 ο.ο. ἀρσενικὸν ἀνεκαλύφθησαν πλησίον τοῦ Κρέσεβο ἐπὶ τοῦ μικροῦ ποταμοῦ τοῦ λεγομένου Χρμζά.

ΤΟ ΧΡΩΜΙΟΝ

Ἡ Κεντρικὴ Βοσνία εἶναι πλουσιωτάτη εἰς «σερπαντίνας» ὄρυκτοῦ χρωμίου.

Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα ὄρυκτα εἶναι τῆς Ντουμπροβίτσας καὶ τοῦ Μπόριτς. Τὸ πρῶτον γίνετα ἐκμετάλλευσιν ἀπὸ τοῦ 1880. Ὁ χρωμίτης τοῦ περιέχει ἀπὸ 40—52 ο.ο. Ἡ ἀπόδοσις ἀνέρχεται, ὑπὸ φυσιολογικῶς ὁρους, εἰς 20—100 τόννους κατὰ μῆνα.

ΜΟΛΥΒΔΟΣ

Ὁ μολύβδος εὐρίσκεται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Σρεβενίτσας. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν ποὺ ἔγιναν ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ ὄρυκτον τοῦ Καλάϊ περιέχει ἀπὸ 42 ἕως 92 ο.ο. μολύβδου. Τὸ ὄρυκτόν τῶν μεταλλείων Βιένερ Βέλτεν περιέχει 50—72 ο.ο. μολύβδου καὶ τῶν μεταλλείων τοῦ Ἀντρίαν 69 ο.ο.

Ἡ παραγωγή εἰς ὄρυκτόν μολύβδον ἀνέρχεται νῦν εἰς 120 χιλιάδας τόνν. καὶ ἡ ἀπόδοσις εἰς μολύβδον εἰς 12 χιλιάδας τόννους.

ΑΝΤΙΜΩΝΙΟΝ

Τὸ μέταλλον τοῦτο εὐρέθη εἰς Τσεμαρνίτσαν, παρὰ τὴν Φουανίτσαν. Τὸ ὄρυκτόν περιέχει ἀπὸ 7—14,9 ο.ο. ἀντιμώ-

νιον. Τὸ 1927 ἐξήχθησαν 149 τόννοι, οἱ ὁποῖοι ἀντιπροσωπεύουν ἀξίαν 1.469.888 δηναρῶν.

ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ

Ἐπὶ τῶν θέσεων περιέχουσαι ἀλουμί-νιον ἀπὸ τῆς Ἰστρίας, εἰς ὅλην τὴν Δαλματίαν μέχρι τῆς Ἀλβανίας καὶ εἰς μέγα μέρος τῆς Ἑρζεγοβίνης καὶ τοῦ Μαυροβουνίου. Τὸ Ἀλουμίνιον τῆς Δαλματίας ὡς ἐκ τῆς ἀνωτέρας τοῦ ποιότητος προτιμᾶται ἰδιαίτερος εἰς τὴν παγκόσμιον ἀγοράν.

Ἡ ἐτήσια παραγωγή ἀλουμινίου ἀνέρχεται εἰς 100.000 περίπου τόννους ἀξίας 10 ἑκατ. δηναρῶν.

ΣΙΔΗΡΟΣ

Αἱ πλέον ἐνδιαφέρουσαι θέσεις, αἱ περιέχουσαι σίδηρον εὐρίσκονται εἰς Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίνην. Ἡ κυριώτερά εἶναι εἰς Λούμπια—Στάρι Μείνιτάν, κατόπιν ἐρχο-νται τοῦ Βάρες καὶ τοῦ Κρέσεβο καὶ Δεγεβίτσα.

Ὅταν ἤρχισαν ἡ ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὄρυκτοῦ εἰς Γιαβορίκ παρὰ τὴν Λούμπια, ἡ ποσότης τοῦ ὄρυκτοῦ ἐκ τῆς ἐπιφανείας ὑπελογίσθη εἰς 16 ἑκατομμ. τόννους. Ἡ περιεχομένη ποσότης εἰς σίδηρον εἶνε 54,35 ο.ο. Τὸ μέταλλο ἐπιτρέπει τὴν ἐκμετάλλευσιν 2.500 τόννων καθ' ἑκάστην.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ ὄρυκτοῦ σιδήρου τοῦ ἐξορυσσόμενου εἰς ὅλον τὸ ἕδαφος τοῦ Βασιλείου εἶναι 450.000 τόννων περίπου κατ' ἔτος.

ΝΑΦΘΑ

Νάφθα ἀνεκαλύφθη τὸ πρῶτον εἰς Μετ-ζουμύριε, κατόπιν ὁ Βιεννέζος γεωλόγος δρ. Λουκάς ἀνεκάλυψε δύο ἐξόδους νάφθης εἰς τὴν κοιλάδα τῆς Πανκλενίτσας. Τέλος αἱ καταμετρήσεις ποὺ ἔγιναν εἰς τὰ περὶχωρα τοῦ Λίπικ καὶ τῆς Νόβα Γκραν-τίσκα ἀποδεικνύουν τὴν ὑπαρξιν νάφθης. Εὐρέθη ρεῖμα νάφθας ὑπὸ πῆσιν 30 ἀτμοσφαιρῶν.

Τέλος παρατηρήθη παρουσία νάφθης εἰς Βοσνίαν, εἰς Ροζένα. Τὸ 1896 ἐκα-ψαν φρέαρ 35 μέτρων, ἔπειτα 133 καὶ 144 μέτρων. Ἐκυνήθησαν νὰ λάβουν 100 ἐκατολίτρα ἐλαίου προσομοιῶντος κατὰ τὰς ιδιότητες πρὸς ἐλαῖον τῆς Γαλιτίας. Τὸ εἶδος τοῦ βάρους εἶναι 0,8485.

ΑΝΘΡΑΞ

Ὅρυκτὰ ἀνθρακὸς ὑπάρχουν καθ' ὅλον τὸ Βασίλειον. Ἡ συνολικὴ παραγωγή ἀν-θρακὸς ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου ἀνέρχεται εἰς 5 ἑκατομμύρια τόννους κατ' ἔτος.

Αἱ τρεῖς κυριώτεραι ποιότητες τοῦ Γι-ουγκοσλαβικοῦ ἀνθρακὸς εἶναι:

Ὁ γαϊάνθραξ, ἐτήσια παραγωγή 400.000 περίπου.

Ὁ μέλας ἀνθραξ, ἐτήσια παραγωγή 4.000.000 τόννους περίπου καὶ

Ὁ λεγνίτης, ἐτήσια παραγωγή τόννους 1.000.000 περίπου.

Ἡ παραγωγή τοῦ ἀνθρακὸς κατὰ τοὺς ἐννέα πρώτους μῆνας τοῦ ἔτους 1929 ἀνῆλθεν εἰς 4.138.000 τόννους, ἦτοι τόν. 492.000 ἐπὶ πλέον τῆς παραγωγῆς τῆς ἀναλόγου περιόδου τοῦ 1928.

ΤΟ ΑΛΑΣ

Ἡ Γιουγκοσλαβία θὰ ἡδύνατο νὰ μὴ ὑποχρεοῦται νὰ καταφεύγῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς πρώτης ἀνάγκης. Ἐν τούτοις μέχρι τοῦδε ἡ ἐτησία κατανάλωσις ἁλτος εἶναι περίπου τὸν 140.000 ἐνῷ ἡ παραγωγή δὲν ὑπερβαίνει τὰς 65.000 τόννων. Τὸ ἅλς τοῦ Κόεκα καὶ τοῦ Σμίν Χάν εἰς τὰ περί-

χωρὰ τοῦ Τούζλα λαμβάνεται ἀπὸ τὰ ἐξαγόμενα ἁλτοῦχα ὕδατα διὰ τῆς κατασκευῆς ἁλυκῶν.

Ἡ σημερινὴ ἀπόδοσις τῶν ἁλυκῶν τοῦ Κόεκα καὶ τοῦ Σμίν Χάν εἶναι 60.000 τόννων. Τελευταίως λαμβάνονται μέτρα διὰ τὴν ἀύξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ ἀπόδοσιν 100.000 τόννων.

LÉON SAVADJIAN

ΜΙΚΡΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΠΑΝΟΥ Ν. ΚΑΡΑΒΙΑ

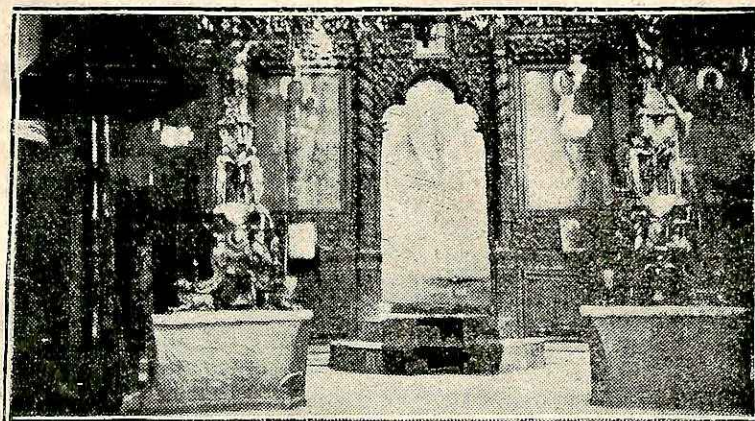
Μιά ἀπὸ τίς ἐλάχιστες ἡμέρες πού μοῦ ἐδόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ μείνω στὴν πρωτεύουσα τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, δὲν ἐπὶ γαίῃνα στὴ βιβλιοθήκη Κοζάνης, ὅπως κανεὶς πάει σὲ μιὰ συνειθισμένη βιβλιοθήκη. Ἡ μὲν συνειθισμένη γιὰτὶ εἶχα ἀκούσει, εἶχα διαβάσει πολλὰ γι' αὐτήν.

Καὶ τὸ κρῦ ἀπόγευμα μὲ τὸ βαρὺ οὐρανὸ πού ἐπῆρα τὸν κεντρικὸ δρόμο, πέρασα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου πού ὑψώνει τὸ παλὸ τῆς κωδωνοστάσιου στὴ συννεφιασμένη ἀτμόσφαιρα, γιὰ νὰ μῶ στὸ ἰσόγειο τῆς Δημαρχίας, εἶχα τὸ συναίσθημα ἐκεῖνο τοῦ κάποιου δέους καὶ τῆς σιωπῆς πού ἔχω ἄλλοτε δοκιμάσει

λωρίδες ὠροῦ φωτὸς τὸ δωμάτιο καὶ μὲ σκιὰς τίς γωνίες, ξεφυλλίζοντας τὰ παλὰ χειρόγραφα καὶ τὰ πολύτιμα ἀρχαῖα βιβλία, ἔζησα γιὰ λίγο τὸ πνευματικὸ ἐκεῖνο φῶς, πού ἐξέφευγε κατὰ τίς πιέσεις τῆς δουλείας, ταπεινῶ, πνιγμένο, ἀλλὰ λαμπρότατο στὴν ἔκφραση τῆς ἐλληνικῆς διανοήσεως πού συμβολίζει.

**

Ἡ Βιβλιοθήκη ἀποτελεῖται ἀπὸ 7000 περίπου τόμους καὶ 891 χειρόγραφα, δωρεὰς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῶν ἐκαστοτε μητροπολιτῶν Κοζάνης ἡ ἀρχόντων ἡ λογίων Κοζανιτῶν. Ἀπὸ ὅλους ἐκείνους

Τὸ ἀριστοτεχνικὸν εἰκονοστάσιον τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς Κοζάνης, πού εἶνε θαῦμα τέχνης.

μπαινόντας σὲ μεσαιωνικὰς Cathédrales ἡ περνώντας τοὺς δρόμους καμμιὰς παλῆς πόλης τῆς Φλαμανδίας ὅπου δὲν ὑπάρχει παρὰ ἓνα πεθωμένο παρελθόν. Καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως τῆς καθαρᾶ γραφικῆς δὲν εἶχα καμμιὰ ἀπαγορευτική Μπῆκα σ' ἓνα στενὸν δωμάτιο, τοῦ ὁποῦ οἱ τοῖχοι ἐπινόησαν ἀπὸ βιβλία, μὲ μερικὸν νέον καὶ διαβάσαν. Ἀπὸ τὸ παρὰ τοῦ ἐμπαινε καὶ ξεψυχῶσε ἓνα ἀδύνατο φῶς. Αἰσθάνθηκα μιὰ κινηματογραφικὴ ταχύτητα ἀναδρόμηση στὸ παρελθόν καὶ μερικὰς ὥρες μὲ τὸ λίγο φῶς τοῦ βραδυοῦ καὶ ὕστερα μὲ τίς δύο λάμπες τοῦ πετρελαίου πού ἀνάψανε καὶ πού γεμίζανε

πὺλ στὸ σκότος τῆς μακραίωνος δουλείας κατῳρῶσαν μὲ τὸν ἐσωτερικὸν τοὺς παλῶ καὶ μὲ τὴν συνεχῆ ἐπαφὴν τοὺς πρὸς τὴ δύσιν (εἶναι γνωστὰς οἱ τότε μεγάλες καὶ ζωντανὲς παροιμίαι τῶν Κοζανιτῶν στὴ Βιέννη καὶ στὴ Βουδαπέστη) νὰ κρατῇ τὴν Κοζάνη εἰς ἓνα μοναδικὸ πνευματικὸ καὶ ἠθικὸ κέντρο. Ἡ πρώτη σύσταση τῆς Βιβλιοθήκης αὐτῆς ἀνεβαίνει σὲ μέσος τοῦ 16ου αἰῶνος.

Πολύτιμα χειρόγραφα, δόκιμα βιβλία γραμμένα μὲ τὸ χέρι σὲ παλὰ περγαμνὴ ἀπὸ ἐργασμένο λευκὸ δέσμα, δέματα, πολλὰ, μὲ ξύλο, σαρακοφαγμένο ἀπὸ τὸ χρόνο, τυλιγμένο μὲ σκορὸ δέσμα πάνω σὲ ὅποιο ὑπάρχονε λεπτοδουλε-

μένα κοσμήματα. Πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλαια θαυμάσια στολίδια, κρίνα, σταυροὶ ἡ καραστάσεις μὲ λιλὰ ἡ κόκκινη μελάνη.

Εἰσαγγέλια γραμμένα στὰ ἑλληνικὰ ἀπὸ τὸ 1100, μαθήματα σοφῶν διδασκάλων, ἐπιστολαί, σχόλια σὲ ἀρχαῖα κείμενα. Ἐνα θαῦμα ἐμφανίσεως καὶ γούστου εἶναι κάποια «Τέχνη τῆς Μουσικῆς» βιβλίον γραμμένο, κοσμημένο καὶ δεμένο μὲ τὸ χέρι στὴ Λειψία τὸ 1778 ἀπὸ κάποιον ἀγμῆτην.

Θησαυροί, τὰ παλὰ αὐτὰ χειρόγραφα καὶ οἱ πρώτες, σὲ μεσαιῶνα, ἑλληνικὲς ἐκδόσεις στὴ Βιέννη, στὴ Βενετία, ἓνα παρελθὸν περισυλλογῆς, ἐπιμονῆς καὶ μελέτης πού εἶναι μπροστὰ μας.

Ὑπάρχουν ἀκόμη Πατριαρχικὰ χρυσόβουλα καὶ μολυβδόβουλα, Σουλτανικὰ φερμάνια μὲ τὸ μεγάλο αὐτοκρατορικὸ σῆμα τοῦ Σουλτάνου καὶ μὲ τίς χρυσὲς κηλίδες τίς σκορπισμένες πάνω στὸ χειρόγραφο εἰς ἐνδείξιν τοῦ κύρους καὶ τοῦ μεγαλείου.

Παλὰ περιοδικὰ, ὅπως ὁ «Φιλολογικὸς Τηλέγραφος» (1819), ἡ «Καλλιόπη» τῆς Βιέννης καὶ ἄλλα.

Καὶ τώρα ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ κοιτάξωμε καὶ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ ζητήματος. Ὁ τρόπος καὶ τὰ μέσα πού διατίθενται γιὰ τὴν διατήρησιν αὐτῶν τῶν θησαυρῶν laisse à désirer. Οὔτε αὐτὸ τὸ στενὸν χωρὸ καὶ πινανώτατα ὑγρὸ τὸ κελὶν δωματίον ὅπου εἶναι ἐκτεθειμένα σὲ ὅλων τῶν εἰδῶν τίς φθορὰς τὰ βιβλία, εἶναι κατάλληλο. Οὔτε πρέπει τὰ κειμήλια αὐτὰ νὰ ἀνακατεύονται στὴν ἴδια ἐταξέρα μὲ κοινὰς ἐπιστημονικὰς ἐκδόσεις.

Οὔτε τὸ κονδύλι τῶν 25 χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως (ἐλάχιστο ἂν ὄχι ἀσήμενον) τοῦ Δήμου εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ διατηρηθῇ καὶ ἐνδεχομένως νὰ πλουτίζεται ἡ Βιβλιοθήκη καὶ γιὰ ν' ἀμειβεται γλισχρότατα σήμερα καὶ ὁ βιβλιοφύλαξ.

Ὁ Δήμος Κοζάνης, ἀλλὰ καὶ οἱ πλούσιοι Κοζανίτες, τῶν ὁποίων καύχημα εἶναι ἡ θαυμασία αὐτῆς Βιβλιοθήκη, ἂς προσέξουν. Εἶναι ἡ εὐγενέστερη χειρονομία πού μποροῦν νὰ κάμουν γιὰ τὴν ἰδιαίτερα πατρίδα τους καὶ γιὰ τὸ ἔθνος ἂν φανοῦνε περὶ γενναίως. Καὶ ἄλλως τε δὲν εἶναι γιὰ αὐτοὺς μόνο μιὰ δικαία ὑπερψάνεια, ἀλλὰ καὶ μιὰ μεγάλη εὐθύνη.

Π. Ν. ΚΑΡΑΒΙΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΘΗΣΕΩΣ 12

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεφ. 57-08

Ἀναλαμβάνει ὑποθέσεις Δικαστικές, Διοικητικές, Φορολογικὰς καὶ παραστάσιν ἐνώπιον διαφόρων Διοικητικῶν Δικαστηρίων.

ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΙΔΡΥΣΑΤΕ ΣΧΟΛΙΚΟΥΣ ΚΗΠΟΥΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΕΥΣΤ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ

Β'.

Γιὰ νὰ πετύχουν βέβαια οἱ πολλοὶ σκοποὶ τοῦ κήπου χρειάζονται κόποι καὶ θυσιᾶς ὄχι μικρὰς.

Γιὰ τοὺς κόπους τοὺς ὅμως οἱ δάσκαλοι δὲν ζητοῦν ἰδιαίτερη ἀμοιβή, οὔτε καὶ ἰδιαίτερη μόρφωση χρειάζονται ὅπως νομίζουν πολλοί. Μικρὴ ὠδήση, μερικὰ ἐργαλεῖα, λίγοι σπόροι, λίγο λίπασμα, ἓνα κομμάτι γῆς καὶ τὸ θαῦμα θὰ γίνη ἔκκεινο πού δὲν κατῳρῶσαν κυβερνήσεις τόσες, γεωπόνοι πολλοὶ καὶ νομοσχέδια πῶς πολλὰ, θὰ τὸ κατωρθώσῃ ὁ περιορισμένος διδάσκαλος ὅλοι δὲ οἱ ἄλλοι παράγοντες καὶ τὰ μέσα, σταθμοί, ἀγοροκήπια πειραματικὸν ἀγροῦ, γεωργικὰ σχολεῖα, μποροῦν μὲν νὰ τωνώσουν καὶ νὰ συμπληρώσουν τὸ ἔργο τοῦ σχολικοῦ κήπου, καμμιὰ φορὰ ὅμως καὶ νὰ τὸ ἀναπληρώσουν. Καὶ ἔχουμε θαυμάσιο παράδειγμα τῆς Μακεδονικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐταιρείας πού χωρὶς μεγάλα ἔσοδα σὲ λίγα χρόνια καὶ μὲ μόνο τὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν μελῶν τῆς καὶ πρὸ πάντων τοῦ Γεν. Γραμματέα τῆς κ. Παπαθανασίου ἔδωκε 1.000 σχολικοὺς κήπους, ἔδωκε θάρρος καὶ ἐνθουσιασμὸ σὲ ἑκατοντάδες δασκάλους, μετέβαλε σὲ πραγματικὰ ἀγοροκήπια βραχόδεξ ἐκτάσεις καὶ παρουσίασε σὲ μερικὰ μέρη ἀληθινὰ θαῦματα. Ἀλλὰ ἀποδείξει πῶς οἱ δάσκαλοι δὲν χρειάζονται εἰδικὴ μόρφωση, οὔτε ἰδιαίτερη ἀμοιβή εἶναι οἱ Σχολικοὶ κήποι τῆς Κοζάνης πού ἰδρυθῆκαν ὕστερα ἀπὸ τὴν κατάλυση τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας ἀπὸ τὸ σημερινὸν πρωθυπουργὸ πού τότε ἦταν σύμβουλος τῆς παιδείας.

Ἐλείπαν τότε ὅλα τὰ στοιχειώδη μέσα, πρὸ πάντων ἔλειπε τὸ κατάλληλο προσωπικὸν, ἐπειδὴ τοὺς πρώτους ἐκείνους χρόνους τῆς Κοζανίτης ἐλευθερίας δάσκαλοι χρησιμοποιοῦντο ἄνθρωποι πού μόνο ἀνάγνωσι, γραφὴ καὶ τίς 4 πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς ἔξεραν.

Καὶ ὅμως τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν σημαντικό γιὰ τὴν ἐργατικότητα τῶν καθυστερημένων αὐτῶν δασκάλων καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἑπιθεωρητῶν. Μὲ τὰ ἐργαλεῖα πού οἱ μαθητὲς ἔφεραν ἀπὸ τὰ ἴδια σπίτια τους, μὲ τὰ λιπάσματα πού ἔδιναν μὲ εὐχαρίστηση οἱ γονεῖς τους, μὲ τίς ὁδηγίαι τοῦ κέντρου, κάθε σχολεῖο ἀπόκτησε τὸ σχολικὸν κήπον ὅπου καλλιεργήσαν καρποφόρα καὶ καλλωπιστικὰ δένδρα πού δόθηκαν στοὺς γονεῖς σὲ μικρὴ τιμή. Ἡ Ἐταιρεία Χημικῶν προϊόντων καὶ λιπασμάτων ὁμολογεῖ πῶς τὴ μεγάλη ἐξάπλωσι τῶν λιπασμάτων στὴν Κοζάνη τὴν χρεωστὰ στοὺς ἀφανεῖς αὐτοὺς ἐργάτες τῆς παιδείας καὶ τῆς γεωργίας.

Ὁ δάσκαλος θὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα ὄχι μόνο στὸν σχολικὸν κήπον ἀλλὰ καὶ στὰ ἰδικὰ του κτήματα κλαδεύοντας τὰ δένδρα του, καλλιεργώντας τίς κότες του, τὰ κτήνη του, καλλιεργώντας νέα φυτὰ, φροντίζοντας νέες ποικιλίες. Ἐτοὶ ἀδούβια ἀλλὰ ὑποδειγματικὰ δουλεύοντας νὰ προσηλύτῃ πρώτα τοὺς προοδευτικοὺς συγχωρίους του, ἔπειτα ἄλλους καὶ σιγὰ σιγὰ ὅλους.

Καὶ θὰ φροντίσῃ ὁ δάσκαλος γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀγροτικῆς ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς εἶναι ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς καὶ σὺν μάστιγας τῆς φτώχειας καὶ τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ἐκμετάλλευ-

σῆς τῆς τὴν πονεῖ ὁ δάσκαλος ξέρει πῶς τὰ ἰδανικά, τὰ πνευματικὰ ἀγαθὰ δὲν εἶναι ὁλότελα ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ ὕλικά ἀλλὰ βρίσκονται σὲ ἀμοιβαία ἐπίδραση. Ἡ φτώχεια καὶ ἡ ὕλική διαφθορά εἶναι τὸ πλεόν εὐνοικὸ φυτώριο γιὰ κάθε λογῆς ἐλαττώμα καὶ ἔγκλημα.

Ἄν λοιπὸν θέλωμε ν' ἀνυψώσωμε πνευματικὰ τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ πρέπει πρώτα νὰ τὸν ἀνυψώσωμε ὕλικά. Τὸ παιδί πού εἶναι ὑπόλυτο, γυμνὸ, νησιτικὸ μαθαίνει μὲ δυσκολία ἢ καὶ δὲν μαθαίνει καθόλου καὶ ἂν ἀκόμα ὁ δάσκαλός του εἶναι πατέρας τῆς παιδαγωγικῆς.

Ὁ δάσκαλος ξέρει ἀκόμα πῶς πολὺ κακὰ σκέπτεται ἐκεῖνος πού φροντίζει γιὰ ὅσους κλείνει ἡ πόρτα του. Ἄν ἀδιαφορήσωμε γιὰ τὴν γειτονικὴν πόρτα κινδυνεύομε, καὶ ἂν ἀκόμα εἴμαστε ἀνεξάρτητοι ὕλικά, νὰ μολυνθοῦμε ἀπὸ τὴν δυστυχία πού ὑποφέρει ὁ γείτονας πού θὰ ἔχη αἰτία ἢ ἀρρώστεια ἢ ἰδέες ἀντικοινωνικῆς ἢ ἄλλες πού νὰ θέτουν σὲ κίνδυνον τὸ δικὸν μας σπίτι. Ἀλλὰ ὁ δάσκαλος ἔχει καὶ ἄλλο συμφέρον νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀγροτιά, διότι αὐτὴ θὰ τὸν συντρέξῃ στὴν ἐπιδίωξιν τῶν πόθων καὶ διεκδικήσεών του.

Ἄν κάναμε τὸν κόπον νὰ ρωτήσωμε μερικοὺς ἐπιθεωρητὲς θὰ μᾶς ἔφεραν χίλια παραδείγματα δασκάλων πού χωρὶς καμμιὰ εἰδικὴ μόρφωση καὶ χωρὶς καμμιὰ συνδρομή καὶ μὲ μόνον ἐφόδια τὴν ἀγάπην τῇ μητέρᾳ γῇ καὶ τῇ λατρείᾳ τῇ φύσει ἔκαμαν θαῦματα μὲ τοὺς σχολικοὺς κήπους. Οἱ στήλες τοῦ Διδασκαλίου Βήματος καὶ τοῦ Ἐρ. Σταυροῦ τῆς Νεότητος εἶναι γεμάτες ἀπὸ τέτοιους ἥρωες, ἀληθινούς γίγαντες τῆς κοινωνικῆς εὐτυχίας πού μὲ τοὺς σχολικοὺς κήπους μετέβαλαν τὴν ἄγονη πατρίδα σὲ γῆν τῆς ἐπαγγελίας. Τὸ ἀδύνατον μνημονικὸν μου κράτησε τὸ ὄνομα μόνο τοῦ παπᾶ Πουλημᾶ Κεκούρας, Ντόκα καὶ Μούργελα Κορινθίας, Γκολφινούπουλου Λυκοπορίας, Δεληγιάννη Σιδηροκάστου τῶν ὁποίων τὰ χωρία εἰσπραττοῦν ἑκατοντάδες χιλιάδες καὶ ἑκατομμύρια δραχμὰς ἀπὸ ὀπωρικά. Δὲν θυμῶμαι τὸ ὄνομα τοῦ δασκάλου τῆς Λακωνικῆς πού φύτεψε 10.000 κα-στανιές, οὔτε τὸ ὄνομα ἐνὸς δασκάλου τῆς Μακεδονίας πού ἐξόδεψε χιλιάδες ἀπὸ τὸ μισθὸν του γιὰ ἀγορὰ σπόρων καὶ φυτῶν καὶ μὲ μεγάλη

προσωπική εργασία μετέβαλε σε ωραίο αγροκήπιο τον κήπο του που ήταν αληθινός βράχος. Και αν υπήρχε στατιστική θα ξέραμε χιλιάδες παραδείγματα, χιλιάδες ηρωισμούς, μυριάδες θαύματα.

Αν το Κράτος πραγματικά πονή την αγροτιά και ειλικρινά επιθυμεί την ανύψωσή της ως εξασφάλιση το ταχύτερο σε κάθε σχολείο, σχολικό κήπο όσο μπορεί μεγαλύτερο και ως σκεφθή και λιγάκι τον αφανή εργάτη της κοινωνίας, το δάσκαλο ως τον θερμάνη με αγάπη, με

στοργή, με ήθικη τόνωση τότε η Ελλάδα θα γίνει αγνώριστη. (Παπαγεωργίου Έπιθεωρητής). Αλλ' ού φροντίς Έπσκοιδή οί πολιτικοί μας περί άλλα τυρβάζουν και ο προϋπολογισμός του Κράτους δέν άντέχει για τέτοια μικροπράγματα γι' αυτό για τον έφετεινό χρόνο μόνο 10 χιλ. δραχμές!!! θα δοθούν για όλους τους σχολικούς κήπους του μακάριου αυτού τόπου που ονομάζεται Ελλάδα.

Καστανιά Βεροίας ΕΥΣΤ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪ'ΑΝ

Μιά έκδρομή εις την γετονικήν Γιουγκοσλαβίαν είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσα και την συνιστούμε σ' όσους δέν την έχουν.

Τόσον ή παλιά Σερβία όσον και αι νέες επαρχίες της Γιουγκοσλαβίας παρουσιάζουν ζωή και ενδιαφέρον γενικόν διά την πρόοδον.

Τό Βελιγράδι π. χ. έχει αναπτυχθή τόσο πολύ τελευταία, ώστε για πολλούς που τό είχαν επισκεφθή πρό ξε—έπτα έτών νά είναι αγνώριστο.

Έκείνο όμως που κάμνει έντελώς ιδιαιτέρως έντύπωνιν είναι τα κρατικά κτίρια τόσον του Βελιγραδίου όσον και των άλλων πόλεων που είνε εξαιρετικά επιβλητικά.

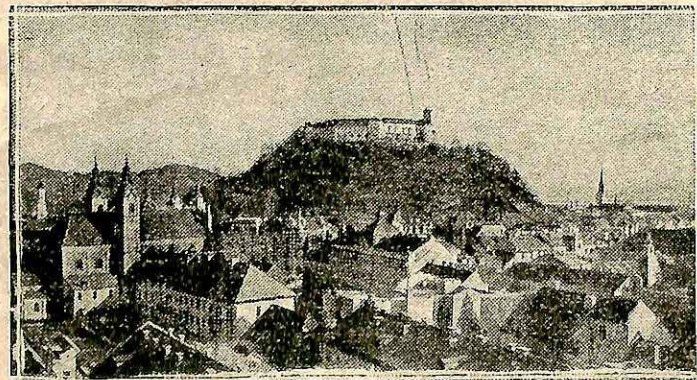
Όσοι είχαν την ευτυχίαν νά μετάσχουν της τελευταίας έκδρομής, την όποιαν ώργάνωσαν οί Έλληνογιουγκοσλαβικοί σύνδεσμοι Θεσσαλονίκης και Αθηνών, έν συνεργασία με τας έμπορικάς, βιομηχανικάς, επαγγελματικάς και επιστημονικάς ώργανώσεις θά ένθυμούνται πάντοτε την έγκαρδιότητα και τας θερμάς περιποιήσεις που τους έκαμας οί Γιουγκοσλαβί.

Θά ήτο παράληψις αν δέν έτονίζαμεν την εξαιρετικήν φροντίδα των Γιουγκοσλαβών για νά καταστήσουν όσον τό δυνατόν

ετώτερον τό ταξίδι. Μας είχαν στείλει τρεις κλινιάμαξες (βαγκόν—λί), ειδικόν σιδηροδρομικόν επιθεωρητήν και όηρησιάν. Έπίσης τά βαγόνια μας είχαν ραδιόφωνα και στά νυκτερινά ταξείδια μας ό σταθμός του Βελιγραδίου μας έδιδε τραγούδια Έλληνικά, από πλάκες γραμμοφώνου.

Έπίσης είχαν δοθή διηγεγαι εις όλας τας άρχάς νά μας διευκολύνουν πάντοτε σ' ό,τι είχαμε ανάγκη.

Οί έκδρομείς στό Βελιγράδι επέτρεσαν τρεις

Μία άποψις της Λουμπλιάνας.

νά γίνη ή Γιουγκοσλαβική Κυβέρνησις Έτσι την Κυριακήν 1 Ιουνίου, στις 11 π.μ. εις τό Καλέ μεγδάν έψάλη τό μνημόσυον από τον Παναγιώτατον Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ.κ. Γεννάδιον, τον αντιπρόσωπον του Σέρβου Πατριάρχου Έπίσκοπον Αιμιλιανόν και από ύπέρ τους 15 άλλους Έλληνες και Γιουγκοσλόφους κληρικούς.

Ζάγκρεπ! Μιά από τες λίγες ώραιές και θαυμαστές πόλεις της Γιουγκοσλαβίας. Έδώ πάλιν οί έκδρομείς έγιναν άντικείμενον θερμών έκδηλώσεων. Όλοι οί τοπικοί παράγοντες εις κίνησιν. Τό πρωί—πρωί που έφθισαμε ένα σμίνος αεροπλάνων είχε πετάξει νά μας χαιρετίσει. Έμείναμε δυό μέρες εδώ και κατελύσαμε σ' ένα ξενοδοχείον—θαύμα, στό «Έσπλανάντ», από τά λίγα της Εύρώπης.

Η νοικοκυρωσύνη που επικρατεί στην πρωτεύουσα της Κροατίας σάς κάμνει ζωνρή αισθησι. Τά κτίρια της άριστοτεχνικά σάς θυμίζουν τες μεγάλες πόλεις της Κεντρικής Εύρώπης.

Έδώ οί καλοί μας φίλοι μας έτοιμάσαν και μία ώραία έκπληξη.

Εις την όπερά τους ώργάνωσαν μία τιμητική παράσταση με ένα έργο μουσικό του Κροατοέλληνος Βόριδος Παπαδόπουλου. Εις την κοσμική αυτή συγκέντρωσι παρενβήθη δλόκληρος ή κοσμική κοινωνία του Ζάγκρεπ.

Είδαμε τόσα πολλά πράγματα σε τόσο λίγες μέρες! Πού νά τά ξεχωρίση κανένας....

Θά μας μείνουν αλησμόνητες δύο λουτροπόλεις που επισκεφθήκαμε. Τό Μπλέντ και ή Ρογκάσκα Σλάτινα. Θαύμα όμορφιάς. Φύσις άπαλή, ήσυχη και περιποιημένη. Ξενοδοχεία άριστα, καθαρά, περιποιημένα, χαρά Θεού. Και τό σπουδαίότερο πολύ ευδηγία. Λογαριάστε πώς με 120—150 δραχμές την ήμέραν ήμπορείτε νά περάσετε έξαίρετα σ' ένα ξενοδοχείο καλό, μαζί με τό φαγί.

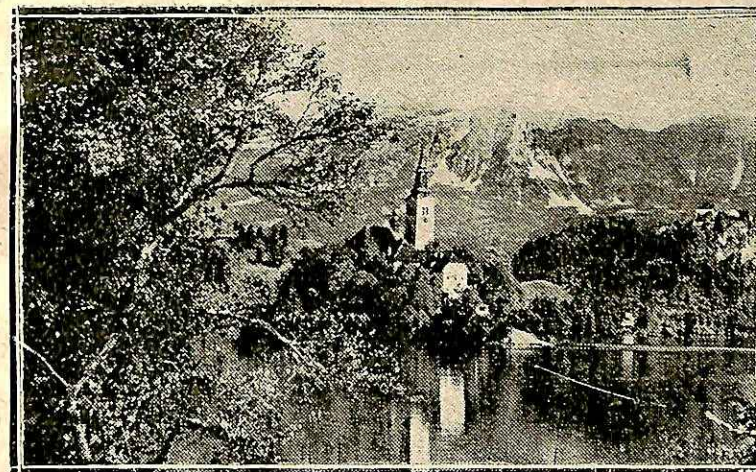
Εις την Ρογκάσκα Σλάτινα πήγαμε με ειδική άμαξοστοιχία. Μας ύπεδεχθησαν με κανονιοβολισμούς, με την στρατιωτική μουσική, σχεδόν όλοι οί κάτοικοι. Ό σταθμός και τά μεγάλα ξενοδοχεία στολισμένα με μεγάλες ελληνικές σημαίες.

Έφθάσαμε στην διαδρομή μας στες Ίουλιανές Άλπεις, κοντά στα Ίταλικά σύνορα. Έπίσης άνεβήκαμε στα σύνορα της Αυστρίας και της Ούγγαρίας.

Επισκεφθήκαμε την Λουμπλιάνα, τό Νοβισάτ, τό Μάρμπορ, την Σουμποτίτσα.

Είνε τόσο δύσκολο ν' απαριθμήση κανένας τις χάρες κάθε πολιτείας και την πρόοδο κάθε τόπου, που είδαμε.

Στή Λουμπλιάνα έτυχε νά πάμε νά επισκεφθούμε με τον σεβαστό μου φίλο κ. Χρηστομάνο μία κα-

Η λίμνη και τό νησί του Μπλέντ.

θολική έκκλησία. Ήταν άπόγευμα Σαββάτου, ώρα 6 π.μ. Όρα του έσπερινού κοντά και ή έκκλησία κυριολεκτικά γεμάτη από κόσμο με πλειοψηφία τους νέους και τις νέες. Τόσο βαθύ θρησκευτικό συναίσθημα δέν τό έφραταζόμαστε.

Έδώ είχαμε και μία άλλη ευχάριστη έκπληξη. Στό επίσημο γεύμα που παρέθεσε ό Δήμος ό κ. Δήμαρχος μας ώμίλησε στό επίδωγμα σε γλώσσα άρχαία Έλληνική. Ό λόγος του ήταν ένας ύμνος για την άρχαία, την μεσαιωνική και την σύγχρονη Ελλάδα.

Έθανάσαμε στό Μάρμπορ τες τεράστιες μηχανικές εγκαταστάσεις και είδαμε τι θαύματα ήμπορεί νά κάμη μία καλή έκμετάλλευσις κάθε πλουτοπαραγωγικού μέσου.

Έδώ χρησιμοποιούν και τά εργοστάσια τεχνικάς πλώσεις του ποταμού Δρβα διά παραγωγήν ήλεκτρισμού μέχρι 200.000 ίππων. Ό όλη εργασία θαύμα τέχνης.

Παρακάτω από τό εργοστάσιο αυτό είνε άλλο που κάμνει άσειλήνη και λιπάσματα με την χρησιμοποίησι του ήλεκτρισμού.

Νοβισάτ. Ό Δούναβις κυλά σιγά—άργά στα πόδια του ένθ δλόγρια βιομηχανία, γεωργία, κτηνοτροφία βρίσκονται σ' όργασμό.

Κατακλυσμένος κυριολεκτικά ό σταθμός από σημαίες ελληνικές και σερβικές. Όλοι οί τοπικοί οικονομικοί παράγοντες σε κίνησι.

Έδώ είδαμε έκτός από τες διάφορες θαυμαστές βιομηχανικές εγκαταστάσεις και τά εργοστάσια τσιμέντων του Μπεοστίν.

Έκείνο όμως που μας έκαμε ιδιαιτέρως έντύπωνιν είναι τά διάφορα άγροκτήματα. Καλλιέργεια ιδεώδης και άπώδους ικανοποιητική. Τά σταχυα σκαπίζουν τά αυτοκίνητά μας που με ταχύτητα 100 χιλιομέτρων διασχίζουν τους μικρούς άγροτικούς δρόμους των περιχώρων του Νοβισάτ. Έφ'ετος ή έσοδεία του σιταριού στην επαρχία αυτή ύπολογίζεται σε ένα προς δέκα όκτώ ως είκοσι.

Είδαμε επίσης, πτηνοτροφεία και χοιροτροφεία πρώτης τάξεως.

Έθνικου μας ύμνου θά άκούοντο σε μεγάλη απόσταση.

Αί δυό τελευταίες πόλεις που επισκεφθήκαμε ήσαν τό Λέσκοβατς και τά Σκόπια.

Κι' εδώ βοήκαμε τες ίδιες θερμές έκδηλώσεις. Οί έμπορικοί, οικονομικοί, βιομηχανικοί κύκλοι και οί διανοούμενοι μας ύποδέχθηκαν μ' εξαιρετική έγκαρδιότητα.

Πρώην ύπουργοί, βουλευτά, πολιτευόμενοι, δημοσιογράφοι, δήμαρχοι, όλοι που είχαν κάποια θέσι έβλεπαν νά μας βοηθήσουν νά ιδούμε, ότι θά ένδιέφερε τον καθένα από μας.

Στό Λέσκοβατς, που είνε τό Μάντσεστερ της Γιουγκοσλαβίας είδαμε πλέον από είκοσι εργοστάσια και μία πρακτική ύφαντουργική σχολή, όπου μορφώνονται οί εργάται.

Κι' ή επίσκεψις των Σκοπίων είνε ενδιαφέρουσα. Η πόλις κατά τά τελευταία έτη έχει επέκταθή προς τό μέρος του σταθμού. Τά πλέον ενδιαφέροντα είνε ή Στρατιωτική Λέσχη, μεγαλοπρεπέστατον οικοδόμημα με τεράτιες αίθουσες χορού, τό Έθνικόν Θεάτρον. Επίσης άρκετά ένδιαφέρον είνε τό Έθνολογικό μουσειόν των Σκοπίων.

Αυτές είνε αι σύντομες ταξειδιωτικές έντυπώσεις.

Η ώργάνωσις της έκδρομής ήτο ρυθμισμένη, ως τις πειό μικρές λεπτομέρειές της. Τό πρόγραμμα όλο έφηρμόσθη, όπως είχε διατυπωθή από την άρχή.

Είμεθα ύποχρεωμένοι εδώ νά σημειώσωμε πώς ή έπιτυχία της έκδρομής όφείλεται στους κ.κ. Μιχ. Μαυροκορδάτον, Πρόεδρον του Έλληνογιουγκοσλαβικού Συνδέσμου Θεσσαλονίκης, Μιχαήλοβιτς, διευθυντήν του Γιουγκοσλαβικού Έπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης, και Μήτροβιτς, γεν. γραμματέα της Γιουγκοσλαβικής Ζώνης της Θεσσαλονίκης, που ώργάνωσαν την έκδρομή και στους κ.κ. Κόιτς, γεν. Πρόξενον της Γιουγκοσλαβίας στην Θεσσαλονίκη και Σ. Παρμάτσεβιτς, του Γραφείου του Τύπου Βελιγραδίου, που τόσο ύποχρεωτικά μας βοήθησαν, εις όλην την διαδρομήν μας νά ιδούμε ότι μας ένδιαφέρει.

W.

Η νέα γέφυρα του Παντσέβου επί του Δουναβίως.

ΜΟΥΣΕΙΑ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὁ προοδευτικὸς καὶ κατορθωτικὸς Ὑπουργὸς κ. Παπανδρέου συνεκάλεσεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν του μέγα Συμβούλιον, καθ' ὃ ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς ἰδρύσεως μουσείων καθ' ὅλον τὸ Κράτος εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν καὶ εἰς ἄλλας σημαντικὰς πόλεις.

Τὰ μουσεῖα ταῦτα δὲν θὰ εἶνε καθαρῶς ἀρχαιολογικά, ἀλλὰ καὶ γενικά, λαογραφικά ἢ ἱστορικά. Ἀντὶ νὰ κινδυνεύωμεν νὰ λησμονήσωμεν ἡμεῖς νὰ ἀγνοῶσι δὲ καὶ οἱ ἀπόγονοι ἡμῶν τί ἐνδυμασίαν ἐφόρει ὁ πάππος καὶ ἡ μάμη μας καὶ πῶς εἶχον διαρρυθμισμένον τὸν οἶκόν των καὶ ποῖα σκευὴ καὶ ἐπιπλα εἶχον, θὰ συλλέγωμεν πάντα τὰ σωζόμενα ἀντικείμενα, ὧν πολλὰ θὰ ἐκτίθενται ὡς ἰδιοκτησίαι τῶν φιλοτίμων ἰδιωτῶν καὶ οὕτω θὰ ἔχωμεν ἀνεξάλειπτον τὴν εἰκόνα τοῦ ἑλληνικοῦ βίου. Δὲν θὰ λείπωσιν ἐγγράφα, εἰκόνες, φωτογραφίαι χωρικῶν οἰκιῶν ἢ προσώπων ἢ τελετῶν καὶ πανηγύρεων, παλαιὰ ἀπόψεις τῶν ἐξελλισσομένων εἰς προόδον πόλεων καὶ χωρίων κ.λ.π.

Τὰ μουσεῖα δὲν θὰ ἀνήκωσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ κράτος, ἀλλὰ θὰ εἶνε δημοτικά ἢ κοινοτικά, ἐπειδὴ θὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἰδρύσιν αὐτῶν κυρίως οἱ δήμοι καὶ αἱ κοινότητες ἐπικουρούμεναι ὑπὸ τοῦ κράτους, ὡς συμβαίνει μὲ τὰ σχολεῖα. Τὸ κράτος θὰ ἔχη τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν, ἀλλὰ τὸ μουσεῖον θὰ εἶνε ἡ αἵθουσα τῆς ὑποδοχῆς τῶν πόλεων. Ἐκεῖ θὰ μεταβαίνῃ ὁ ἔξενος διὰ τὰ λάβη ἱστορικὴν εἰκόνα τοῦ περὶ τὸ ποῦ.

Διὰ νὰ γνωσθῇ ποῦ εἶνε δυνατὸν καὶ προσήκον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καταβληθῇ ἡ ἀναγκαία προσπάθεια πὸς ἄμεσον ἰδρύσιν μουσείου, ἐκρίθη καλὸν νὰ γίνῃ ἀρχαιολογικὴ ἐπιθεώρησις τῆς χώρας ὑπὸ μελόν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἥτις ἐπιθεώρησις θὰ ὑποδείξῃ καὶ τρόπον ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν μουσείων τούτων ὡς καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἤδη.

Εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην ἡ ἐπιθεώρησις αὕτη θὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Μακεδόνα καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Κεραμοπούλου, εἰς δὲ τὴν Ἠπειρὸν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ὁρλάνδου.

Εἰς τὸ πολιτικὸν γραφεῖον θὰ γίνῃ ἐν τῶν ἡμερῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ σύσκεψις διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐλασμοπαγωγῆς καὶ τῆς ἰδρύσεως αὐτονόμου ἐλασμοκομικοῦ ὁργανισμοῦ. Εἰς τὴν σύσκεψιν θὰ μετέσχουν οἱ ὕπουργοι Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, οἱ προϊστάμενοι τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐδέχθη εἰς συνεντεύξασιν τὸν ὑπουργόν καὶ τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μετὰ τῶν ὁποίων καὶ συνεζήτησεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διαθέσεως ὠριμένων δημητριακῶν προϊόντων. Ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν συνεντεύξασιν συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς διαθέσεως τῆς κριθῆς, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως τὸ κράτος ἀναλάβῃ τὴν συγκέντρωσιν ταύτης ὡς καὶ τὸ ἔργον τῆς διαθέσεως εἰς τὸ ἐμπόριον.

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας συνηλθεν ἡ ἐπιτροπὴ συγκεντρώσεως σίτου, ἡ ὁποία θὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς τιμῆς εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀγορασθῇ ὁ σίτος τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας, ἀπὸ τῶν παραγωγῶν.

Κατὰ τηλεγραφήματα ληφθέντα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν αἱ ζημίαι τοῦ νομοῦ Ροδόπης ἀνέρχονται εἰς τὸ χωρίον Αἰτῶν εἰς δραχμὰς 306.000, εἰς τὸ Κροβίλ: εἰς δραχμὰς 167.000 καὶ εἰς Λουφάριον εἰς δραχμὰς 84.600.

Εἰς τὸν νομόν Κοζάνης ἐπίσης ἀνέρχονται: Εἰς τὸ χωρίον Αἰανῆ εἰς δραχμὰς 1.124.000, Λευκοπηγῆ ἀναλογία 20% ἐπὶ τῆς παραγωγῆς, Καιοαριὰ 679.000, Μεταμόρφωσις 15% ἐπὶ τῆς παραγωγῆς, Σπάρτη 50.000 δραχμὰς, Αὔλων 259.000, Βουρλά 200.000, συνοικισμὸς Ρίμης 175 χιλιάδας, Βελθενδοῦ 350.000, Πολυράχη 20.000, ἐπαρχία Ἀνασελίτης 2 ἑκατομμύρια, κοινότης Αἰμιλιανοῦ 33.000 καὶ συνοικισμὸς Μισοῦ 270.000.

Εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ ἐθνικοῦ συνδέσμου ἀμπελοκτημόνων συγκεντρώθη ἑκτακτὸς γενικὴ συνέλευσις τῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀντιπροσώπων τῶν ὁργανώσεων τούτων εἰς τὰς ὁποίας ὡς Γνωστὸν μετέχουν ὅλοι Ἕλληνες ἀμπελοκτήμονες. Ἡ συνέλευσις διαρκέσασα ἐπὶ διήμερον ἠσχολήθη μὲ τὴν δημιουργηθεῖσαν εἰς χάρος τῶν ἑλληνικῶν οἶνων κατάστασιν λόγῳ τῶν διὰ τοῦ νόμου τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1930 τῆς γαλλικῆς Βουλῆς ἐπιβληθέντων ἐπὶ τούτων ἀπαγορευτικῶν μέτρων.

Οἱ συνεληθόντες μετὰ μακρὰς συζητήσεως ἐνέκριναν καμπηφρεῖ ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου ζητοῦν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν νὰ καταγγεῖλῃ τὴν ἐπὶ ἡγεμονικῶν ἐμπορικῶν συμβασιῶν ἀνευ χρονοτριβῆς παραβλεπόμενον παντὸς ἄλλου πολιτικοῦ λόγου ἐπὶ ἀπορροφῶντος τυχόν παθητικῆν ἢ ἐφεκτικὴν στάσιν ἐναντι τῆς Γαλλίας.

Περαιτέρω βεβαίουν ὅτι ἡ καταγγελία τῆς συμβάσεως δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς μέτρον ἀντιποίνων ἀλλ' ἀπλῶς ὡς ἀμυνα μίαν ἀδικουμένην καὶ δυσπραγοῦσαν πολυπληθοῦς ἑλληνικῆς τάξεως.

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Τέλος οἱ συνεληθόντες ἐξουσιοδότησαν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ συνδέσμου νὰ ἀπευθύνῃ ἐκκλησίαν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν ὅπως ἐν ὀνόματι τοῦ φυσικοῦ δικαίου ἀμύνης πλὴν ὑποστηρίζουσα τὰ προϊόντα τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας προτιμῶσα τὰ προϊόντα ἄλλων χωρῶν ὀλιγώτερον ἐχθρικοῦς διακειμένων πρὸς τὰ προϊόντα τῆς χώρας μας.

Κατὰ πληροφορίας τῶν τουρκικῶν ἐφημερίδων, ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεῖα τεύτλων προμηνύεται ἄφθονος τόσον εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην ὅσον καὶ εἰς τὸ Ὀυσάκ, ὑπολογίζεται δὲ, ὅτι ἡ παραγωγὴ ζαχαρώσεως θὰ ἀνέλθῃ ἐφέτος, ἡ μὲν τοῦ ἐργασταίου Ἀλπόλλου εἰς 1.000 βαγόνια, ἡ δὲ τοῦ Ὀυσάκ εἰς 500—600 βαγόνια. Ἡ παραγωγὴ αὐτὴ ἀντιπροσωπεύει τὰ 20 ο)ο τῆς ὅλης κατανάλωσας ζαχαρώσεως εἰς τὴν χώραν, ἥτις εἶνε 7—8.000 βαγόνια.

Ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀποβλέπει εἰς τὴν ἰδρύσιν μεγάλης ἐταιρείας μὲ κεφάλαια 6.500.000 ληρών, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ 1.000.000 νὰ καταβληθῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς ζαχαρώσεως.

ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ

ΓΕΩΡΓΟΙ

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΙ

Ἀσφαλίσαστε

Τὰ προϊόντα σας

εἰς τὸ

Κεντρικὸν Ταμεῖον

Ἀσφαλείας κατὰ

Χαλᾶξης

(ΠΑΡΥΜΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ)

Δημοκρίτου 11

ΑΘΗΝΑΙ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΝΕΑ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«**Στὰ Μακεδονικὰ Βουνά,**» τοῦ βουλευτοῦ κ. Γεωργίου Χρ. Μόδη, ἔκδοσις Α. Γ. Πάλλη 1930. — Τὸ βιβλίον αὐτό, ποῦ ἔρχεται γιὰ συμπλήρωμα τοῦ ἔργου τοῦ κ. Γ. Μόδη γύρω ἀπὸ τὸν Μακεδονικὸ ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα, τὸ διάβασα μονορούφι, χωρὶς διακοπὴ καὶ προσπάθεια. Δὲν πρόκειται τώρα γιὰ ἡθογραφεῖς, διηγήματα ὅπως τὰς δύο σειρές του «Μακεδονικὲς ἱστορίαι», ποῦ μὲ ζωντάνια καὶ περιγραφικὴ ἱκανότητα μᾶς ἐξοπλῶν τὴν Μακεδονικὴ ψυχὴ στ' ἀπότομο καὶ ἀγριοῦσιν τῆς. Ἀλλὰ γιὰ πολὺτιμες βιογραφικὰς σελίδες παρμένες ἀπ' ἑνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα κομμάτια τῆς ζωῆς του, γεμάτης ἐντιμῆ δράσιν καὶ ἀκατάβλητη προσπάθεια, τόσο γιὰ τὴν σκληρὰ παρτίδα τὸν πόνον τῆς, ὥστε καὶ ἐμπρακτὰ νὰ τὸ δείξῃ, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν, ποῦ τίμα τὴν ὑπερηφάνιστὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετὰς λογοτεχνικὰς ἀξιώσεις καὶ περισσότερες ἱστορικὰς. Ἡ γλῶσσα του ἀπλὴ, θερμὴ, πεπταμένη καὶ ἀκριβόλογη, πολὺ πύθουλα καὶ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν τῆς προσπάθειαν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολέμικὴν παραζάλην, φροντίζοντας ἀδιάκοπα γιὰ τὸν βλαστημένο Μακεδονικὸ λαόν, ποῦ μὲ μυριόπνευρες θυσίας ἔχει ἐξαγοράσει τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μᾶς παρουσιάζεται μὲ ἀρκετ

περί μιᾶς συνεργασίας τῶν δύο χωρῶν ἰδίως εἰς τὸ ἀγροτικὰ ζήτήματα.

— Ὑπῆρχον πληροφορίαι, ὅτι λίαν προσεχῶς ἀρχίζει ἐν Τουρκίᾳ ἡ ἀπόδοσις τῶν ἀδικαιολογήτως κατακρατηθέντων περιουσιῶν τῶν Ἑλλήνων τῆς Τουρκίας.

— Ἡ ἀμερικανικὴ ἐταιρεία, ποὺ ἀνέλαβε τὴν κατασκευὴν τῶν σπέρτων εἰς τὴν Τουρκίαν ἀρχίζει τὰς ἐργασίας τῆς ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου. Ἀμέσως θὰ ὑποκαταστήσῃ εἰς τὰς διαφόρους σχετικὰς ἐργασίας τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μονοπωλείου.

— Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Τουρκικῆς Ἐθνικῆς γυναικείας ἐνώσεως ἀπεφάσισε νὰ ὀργανώσῃ εἰδικὰ τμήματα, εἰς τὰ ὅποια θὰ διδάσκεται ἡ Γαλλικὴ, ἡ Ἀγγλικὴ, ἡ Γερμανικὴ καὶ ἡ Ἰταλικὴ γλῶσσα. Τὰ τμήματα αὐτὰ θὰ εἶνε ἡμερήσια.

— Ἡ ἐπαναστατικὴ δράσις τῶν Κούρδων, παρὰ τὰ σύννορα τῆς Περσίας φαίνεται, ὅτι σχεδὸν κατεπνίγη.

— Κατὰ τὰς βουλγαρικὰς ἐφημερίδας, τὸ ταξίδι τοῦ κ. Λιάπσεφ δὲν εἶνε ἀσχετον καὶ μετὰ τὴν ἀναξήτησιν καταλλήλου νύμφης διὰ τὸν βασιλέα Βορίδα μετὰ τῶν ὑπερβορείων πριγκηπισσῶν. Ὡς πιθανώτερον ἀναφέρονται ἡ 18ετής πριγκηπισσα Ἰνγκριδ (κόρη τοῦ Διαδόχου τῆς Σουηδίας) καὶ αἱ πριγκηπισσῶν Θεοδώρα καὶ Καραλίνη-Ματθίλδη (20 καὶ 18 ἐτῶν), ἀνεψιαί τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Σόφιας, ἡ ἐφημερίς «Ὀυτρο» πληροφορεῖται ὅτι ἡ ἀλβανικὴ κυβέρνησις ἐζήτησε παρὰ τῆς βουλγαρικῆς ν' ἀναστείλῃ εἰς Ἀλβανίαν δύο ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, ἐξ ὧν ὁ εἰς νὰ γνωρίσῃ τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν καὶ ὁ ἄλλος τὰ τῆς φορολογίας τῶν καπνῶν.

Ἡ ἀλβανικὴ κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ ὅπως τὰ δύο αὐτὰ πρόσωπα διοργανώσουν τὰς ἐν Ἀλβανίᾳ σχετικὰς ὑπηρεσίας ἐντὸς τριετίας, διὰ συμβολαίου. Ὑποτίθεται ὅτι μετὰ τὴν διοργάνωσιν ταύτην ἡ ἀλβανικὴ κυβέρνησις θὰ ζητήσῃ καὶ ἄλλους βουλγαρικοὺς ὑπαλλήλους. Ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις θὰ ὑποδείξῃ δύο εἰδικούς.

— Ὁ κ. Δραγάτης Παλαιολόγος κατὰ τὴν διάσκεψιν τῆς ἐν Τιράναις διαμορφώσεως τοῦ παρεκάθισεν εἰς εἶδη, παραμένων ὑπὸ ὁμάδος ἐπιστημόνων πρὸς τιμὴν τοῦ. Ὁ Ἑλλήν ἐπιστήμων ἐγένετο δεκτὸς καὶ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ζόγου, ἡ συνέντευξις τοῦ δὲ αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ μακροτέρα ἐξ ὧν τῶν συνεντεύξεων ποὺ εἶχε δώσει μέχρι σήμερον ὁ Βασιλεὺς. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ κ. Δραγάτη—Παλαιολόγου ἦτο τοιοῦτον, ὥστε τοῦ ὑπεσχέθη νὰ τὸν συνοδεύσῃ ὁ ἴδιος, κατὰ τὴν ἐπάνοδόν τοῦ τὸ φθινόπωρον, εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μάτι, γενέτειράν του, διὰ νὰ τοῦ παράσχῃ σχετικὰς πληροφορίες. Ὁ κ. Παλαιολόγος ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας.

— Αἱ δύο θυγατέρες τοῦ ἐν Τιράναις Ἀμερικανοῦ πρεσβευτοῦ κ. Her-

ΝΕΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

— Εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς κεντρικῆς διοικήσεως τῆς «Μακεδονικῆς Ἑκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας» ὁ γεν. γραμματεὺς κ. Γ. Παπαθανασίου ὑπέβαλε τὴν πρότασιν τοῦ περὶ ἀνεγέρσεως ἐνὸς μνημεῖου εἰς Φλώριναν τοῦ Ἰωάνος Δραγούμη.

Τὸ συμβούλιον ἀπεφάνθη παμψηφεί, ὥπως ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μνημεῖου τούτου ἡ Ἑταιρεία καὶ ἀνέθεσεν εἰς τὸν Πρόεδρον κ. Ἀντ. Χρηστομάνον καὶ τὸν γεν. γραμματέα κ. Γ. Παπαθανασίου νὰ προβῶν εἰς τὸν δριστικὸν καταρισμὸν μιᾶς μεγάλης ἐπιτροπῆς εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ὑποεπιτροπῶν εἰς τὰς Μακεδονικὰς πόλεις. Ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑταιρείας εἰς τὴν μεγάλην ἐπιτροπὴν ὀρίσθησαν οἱ κ.κ. Ἀντ. Χρηστομάνος, Δ. Χόνδρος καὶ Γ. Παπαθανασίου. Τῆς ἐπιτροπῆς μετέχει καὶ ὁ Μακεδὼν ἀρχιτέκτων κ. Ἀριστοτέλης Ζάχος, ὁ δὲ ποῖος θὰ ἐκπονήσῃ τὸ σχέδιον τοῦ μνημεῖου, τὸ ὅποιον θὰ ἀνεγερθῇ εἰς τὸν Ἰωνα διὰ τοῦς ὑπὲρ τῶν ὑποδούλων ἀγῶνάς του.

— Γίνεται ἡ τελευταία ἐπεξεργασία τοῦ ἀναγνωστικοῦ, ποὺ θὰ ἐκδόσῃ ἡ «Μακεδονικὴ Ἑκπαιδευτικὴ Ἑταιρεία». Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ ἀρχίζει ἐντὸς ὀλίγου, πάντως θὰ εἶνε ἐντελὴς ἐτοιμον ἐντὸς τῶν ἀρχῶν τοῦ προσεχῶς σχολικοῦ ἔτους.

— Οἱ πρῶτοι 12 κινηματογράφοι, ποὺ παρήγγειλε ἡ Ἑταιρεία εἰς τὰ γαλλικὰ ἐργοστάσια Laval φθάσασιν μετὰ τὸ ἀτμόπλοιοι «Ἰφιγένεια» καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν παραλαμβάνονται.

Ἐν τῇ μεταξύ θὰ γίνῃ καὶ νέα παραγγελία ἄλλων 12 μηχανῶν.

— Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ σχολικοῦ ἔτους θὰ γίνων εἰσιτήριοι ἐξετάσεις διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Χαροκόπειον Σχολὴν (Διδασκαλεῖον οἰκονομικῆς Ἑκπαιδεύσεως) μαθητριῶν. Ἡ «Μακεδονικὴ Ἑκπαιδευτικὴ Ἑταιρεία» δίδει εὐχαριστως κάθε πληροφορίαν ποὺ θὰ τῆς ζητηθῇ ἀπὸ κάθε ἐνδιαφερόμενον.

— Μ'ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπειαν ἔγιναν εἰς τὴν Γαλιαντίν τῆς Ἀνασελίτσας τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐκεῖ σχολικοῦ κήπου.

mann Bernatein, εἰσῆλθον ὡς ἄμισθοι διδασκάλισσαι εἰς τὴν ἐκεῖ Ἑπαγγελματικὴν Σχολήν.

— Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου ἀστικοῦ Κώδικος εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἡ ἀλλοθρησκεία δὲν ἀποτελεῖ πλέον κώλυμα διὰ τὴν σύναψιν γάμου. Πρὸ ἡμερῶν ἀνγγέλλθησαν οἱ ἀσραβῶνες τοῦ ὀρθοδόξου ἱατροῦ τῆς Β. Αὐλῆς κ. Ι. Βάσο μετὰ τῆς δ. Ζενέπε, κόρης τοῦ ὀθωμανοῦ Μαλίκ βέη Φράσερη, ἐκ Κορυτσᾶς. Τὸ γεγονός εἶναι ἀξιοσημείωτον, διότι εἶναι ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν ὀθωμανὸς συγκατατίθεται νὰ δώσῃ τὴν κόρην του εἰς Χριστιανόν.

Εἰς τὴν ἐορτὴν αὐτὴν, ἀπὸ τὴν ὅποian δὲν ἔλειψε κανεὶς ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς κομποπόλεως, παρέστη ὁ κ. Πρόεδρος τῆς κοινότητος μετὰ τοῦ κοινοτικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ τὰ σχολεῖα τῆς πόλεως μετὰ τοὺς διδασκάλους τῶν.

Ὁ ἐνθουσιώδης διευθυντὴς τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου κ. Κ. Τσιακμακίδης ὤμλησεν διὰ μακρῶν περὶ τῆς ὀφελιμότητος τῶν σχολικῶν κήπων εὐχαριστήσας ὅλους ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι συνέβαλλον εἰς τὴν πραγματοποιήσασιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Τὸν κ. Τσιακμακίδην χειροκρότησαν ὅλοι οἱ παρευρεθέντες καὶ τοῦ ἐξέφρασαν τὰ συγχαρητήρια τῶν.

— Εἰς προηγούμενον φύλλον ἐγράφημεν, ὅτι εἰς τὸ γυμνάσιον Θηβῶν γίνεται μιὰ σπουδαία ἀνακαινιστικὴ ἐργασία, χάρις εἰς τὸν φιλοπρόδοτον γυμνασιάρχην Μαντζουράνη.

Ἐγίναν ἔργα πρώτης τάξεως, ἡγοράσθησαν ὅλα ἐν γένει τὰ ὄργανα φυσικῆς καὶ χημείας, 550 τόμοι νέων ἐκλεκτῶν βιβλίων ἀξίας 25.000 δραχμῶν, πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν καὶ τῶν καθηγητῶν, ὄργανα γυμναστικῆς, ἀστρονομίας κλπ. Ἐπίσης ἐγίνε ἐγκαταστάσις τελείου κινηματογράφου, καὶ ἐπιδασκοπίου, ἐξητήθη δὲ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον ἄδεια ἐγκαταστάσεως ραδιοφώνου. Ὅλα δὲ αὐτὰ θὰ τὰ χρησιμοποιοῖ τὸ γυμνάσιον ὀχι ἀποκλειστικὰ χάριν τῶν μαθητῶν μόνον ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῆς θηβαϊκῆς κοινωνίας.

— Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν μας καὶ ἄλλους λειτουργοὺς ἐνθουσιώδεις σὰν τὸν κ. Μαντζουράνη καὶ τώρα μάλιστα ἐνθουσιώμεθα τὸ εὐεργετικὸν πέρασμα ἀπὸ τὰ γυμνάσια Ἐδέσσης καὶ Σερρών τοῦ ἤδη Ἑκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου κ. Μισιρλή, εἰς τὸν ὅποιον ὀφείλουν τὸ πᾶν τὰ σχολεῖα αὐτὰ.

Προβάλλομεν ὅμως τὸν κ. Μαντζουράνη, ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν, γιὰ τὴν νομιζομένην ὅτι εἶνε μεγάλο ἔγκλημα νὰ μὴ κινούμεθα ἀλλὰ νὰ τὰ περιμένουμε ὅλα ἀπὸ τὸ Κράτος.

Ἀρκεῖ νὰ θελήσουμε. Καὶ χρήματα ἡμποροῦμε νὰ βροῦμε καὶ τοὺς μαθητὰς μας νὰ μορφώσουμε, ὥπως πρέπει καὶ τὴν κοινωνίαν νὰ ἐξυπηρετήσωμε.

ΔΗΛΩΣΙΣ

**Παρακκλοῦνται οἱ κ.
κ. συνδρομηταὶ ποὺ κα-
θυστέρουν τὴν συνδρομὴν
τῶν νὰ μᾶς τὴν ἐμδία-
σουν τὸ ταχύτερον.**

“ΣΠΕΣ,,

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Συνεταιρισμὸς «ΣΠΕΣ», κατόπιν σοβαρᾶς μελέτης, παράγει φάρμακα ἡγυγμένης γνησιότητος, ἐπὶ τῇ βάσει γνώμων καὶ ὁδηγίων τῶν ἐξοχωτέρων ἐπιστημονικῶν κορυφῶν τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ φαρμακευτικὰ ταῦτα προϊόντα τῆς «ΣΠΕΣ», ἀφ' οὗ ὑποστῶσι τὸν ἐπιστημονικὸν ἔλεγχον τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ὑποβάλλονται καὶ εἰς ἕτερον ἔλεγχον τῆς ποιότητος αὐτῶν παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, μετὰ τὸν ὅποιον χορηγεῖται ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς περὶ ἐλευθέρως κυκλοφορίας ἐν Ἑλλάδι.

ΑΝΤΙΘΕΡΜΟΛΗ “ΣΠΕΣ,,

Τὸ ἐπιστημονικώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον φάρμακον κατὰ τῶν ἐλωδῶν πυρετῶν, κατ' ἐξοχὴν δὲ τονωτικόν.

Περιέχει τὴν ἐκλεκτοτέραν ποιότητα κινίνης (Chlorhydrate et Formiate), εἶναι κατ' ἐξοχὴν εὐδιάλυτος καὶ εὐαπορρόφητος, εἶναι μὲ ὀλίγας λέξεις προϊόν τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης. Αἱ γενόμενα δὲ δοκιμαὶ στεφθεῖσαι ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, παρέχουσιν ἐγγύησιν, ὅτι θὰ καταπολεμηθῶσι καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ ἐλῶδεις πυρετοί.

ΙΩΔΟΤΑΝΙΚΟΝ ΣΙΡΟΠΙΟΝ “ΣΠΕΣ,,

Κατὰ τῆς διογκώσεως τῶν περιτραχηλίων καὶ ἄλλων ἀδένων τῶν προφυματικῶν καταστάσεων καὶ καθ' ὅλης τῆς ὁποδῆποτε χοιραδώσεως. Κατὰ τὸ θέρος δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ ἐπιτυχῶς τὸ Μουρουνέλαιον.

ΠΟΛΥΤΙΤΑΝΙΝΗ “ΣΠΕΣ,,

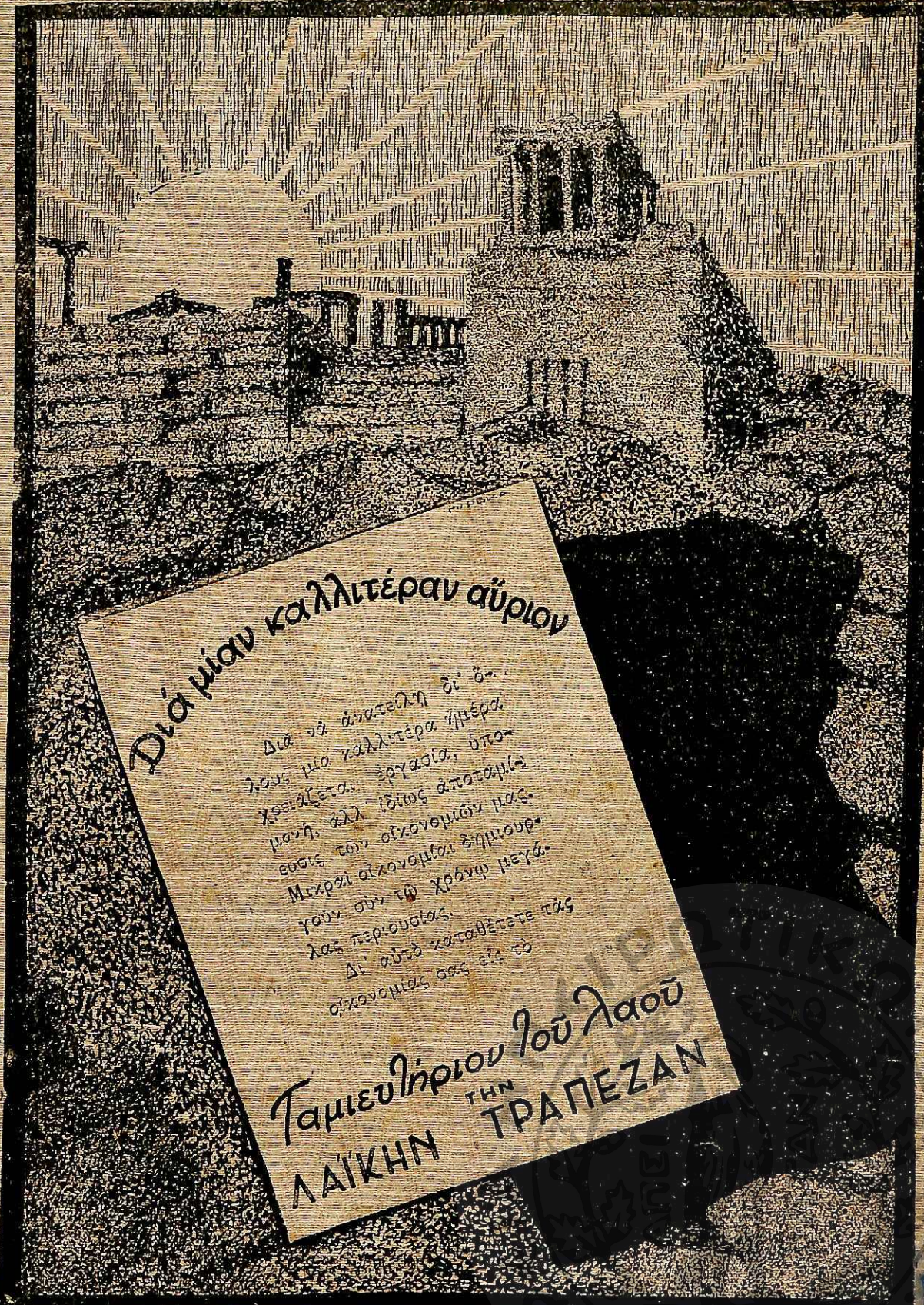
Εἶναι τὸ φάρμακον τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐπιτυχάνον τὴν ἐν τῷ ὀργανισμῷ αὐξήσιν τῶν ἀλάτων ἀσβεστίου, ἡ ἔλλειψις ἡ ἐλάττωσις τῶν ὁποίων πλείστας θᾶσας ἐξαντλητικὰς καὶ παθολογικὰς καταστάσεις προκαλεῖ.

Ἡ Πολυτιτανίνη χορηγεῖται κατὰ τὴν χλῶρσιν, τὴν ἀναιμίαν, ἀνάρρωσιν ἐκ λοιμωδῶν νόσων, τὰς λυμφατικὰς καταστάσεις, τὴν χοιραδῶσιν, τὰς προφυματικὰς καταστάσεις, τὴν φυματίωσιν ὁσίων καὶ πνευμόνων, τὰς ἐπιμόνους διαρροίας, τὰς χρονίας ἐντερίτιδας, τὴν νευρασθένειαν, τὴν φωσφατουρίαν, τὴν ἐγκυμοσύνην, τὸν θηλασμόν καὶ τὴν περίοδον τῆς ὁδοντοφυΐας καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν παιδῶν.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ “ΣΠΕΣ,,

Γαλάκτωμα Μουρουνελαίου, Λίνιμαν, Ἐλαιοφόρμ, Ἐσπεριδίνη, Ἐλαιον Παραφφίνης, Πεπτοῦ-δίνη, Ναρδοβρωμίνη, Ὀπωρίνη, Πεπτονοῦχος σίδηρος, Σιρόπιον Αἰμοσφαιρίνης, Θειεροξυλίνη, Ὑποφωσφορῶχος σιρόπιον, Θεοσπεσίνη, Οὐρικολυζίνη, Βάμβαξ Ὑδροφίλος (εἰδικὴ ποιότης), Ἐπιδερμικά, Βαζελίνη εἰς σωληνάρια, φαρμακευτικοὶ σάπωνες, κινίνη εἰς σακχαρόπηκτα κλπ. κλπ.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΚΟΥΦΕΤΑ ΚΙΝΙΝΗΣ “ΣΠΕΣ,,

Διὰ μίαν καλλιτέραν αὔριον

Διὰ νὰ ἀνατεθῇ δι' ὅ-
λους μια καλλιτέρα ἡμέρα
χρεάζεται ἐργασία, ὑπο-
μονή, ἀλλ' ἰδίως ἀποταμί-
ευσis τῶν οἰκονομῶν μας.
Μικροὶ οἰκονομοὶ δηλοῦν
τοὺν σὺν τῷ χρόνῳ μεγά-
λας περιουσίας.
Δι' αὐτὰ καταθέτετε τὰς
οἰκονομίας σας εἰς τὴν

Ταμιευθῆριον τοῦ λαοῦ
τῆς
ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ